38. ÉVFOLYAM, 43. SZÁM

Ára: 3,– Ft

1982. OKTÓBER 28.

Hegedűs István rajza

LAKÓGYŰLÉS

– A múltkori összejövetelünk érdektelenségbe fulladt...

mondjuk a magunkét

– Tökéletes nyílászáró szerkezeteket csak a huszadik század végére ígértek.

Körtelefon

1. Halló, Alkonyati Hírek? Közérdekű bejelentésem van. A savanyú szelőce világszerte keresett gyümölcs. Idén kitűnő volt a termés, növelhetnénk az exportot, ám a Szelőcefelvásárló mégsem veszi át a termelőktől. Ma, amikor minden fillér devizabevételre szüksége van az országnak!

2. Halló, Szelőcefelvásárló? Bejelentést kaptunk, hogy önök nem vásárolják fel a termelőktől a savanyú szelőcét. Hogyan? Azért mert a Savszeleximp nem veszi át önöktől?

3. Halló, Savszeleximp? Bejelentést kaptunk, hogy a Szelőcefelvásárló azért nem vásárolja fel a termelőktől a savanyú szelőcét, mert önök nem veszik át tőle. Hogyan? Mert nincs ládájuk, amibe csomagolják? Mert az utolsó Magyar Ládatröszt nem teljesíti a szállítási szerződését?

4. Halló, Utolsó Magyar Ládatröszt? Bejelentést kaptunk, hogy a Szelőcefelvásárló nem vásárolja fel a termelőktől a savanyú szelőcét, mert a Savszeleximp sem veszi át tőlük, a Savszeleximp viszont azért nem tudja átvenni, mert önök nem szállítják nekik a ládákat. Hogyan? Hogy önök felajánlották a ládaszállítást, de csak lapos deszka formájában? Miért nem szegezik össze a ládákat? Hogyan? Nincs hozzá szögük? Miért nem rendeltek? Hogy rendeltek? De miért importból? Mert a hazai szeg elgörbül? És mi van az importtal? Hogy erről a Szegimp tudna nyilatkozni?

5. Halló, Szegimp? Bejelentést kaptunk, hogy a Szelőcefelvásárló nem vásárolja fel a savanyú szelőcét a termelőktől, mert a Savszeleximp nem veszi át tőlük, mert nem tudja becsomagolni őket, merthogy az Utolsó Magyar Ládatröszt nem szállítja nekik a ládákat, merthogy nincs hozzá szögük, amivel összeszegezhetnék őket, mivel önöktől nem kapták meg az importszögeket. Hogyan? Hogy önök azért nem tudják megvásárolni az importszegeket, mert korlátozták a szegimportot. És ennek az az oka, hogy nem szállították ki a savanyú szelőcéket, amelyek árából megvehetnék a szögeket?

6. Halló, itt az Alkonyati Hírek. Ön tette nálunk a közérdekű bejelentést a savanyú szelőcékkel kapcsolatban? Hát utánajártunk az ügynek. Nos kérem, a Szelőcefelvásárló azért nem vásárolja fel a termelőktől a savanyú szelőcét, mert a Savszeleximp nem veszi át tőlük, mert nem tudja becsomagolni őket, mert az Utolsó Magyar Ládatröszt nem szállítja a ládákat, mert a Szegimp nem szállítja nekik a szegeket, ennek pedig egyszerűen az az oka, hogy maguk nem értékesítik azt a savanyú szelőcét exportra, amelynek árából megvehetnék a szögeket, amelyekkel elkészülhetnének azok a ládák, amelyekbe becsomagolhatnák a savanyú szelőcéket, amelyeket a felvásárló felvásárolt volna, ha már kiszállították volna őket. Világos?

Bóc Imre

Erős vár a Körúton

Mindig arra vágytam, hogy egy cseppben megleljem a tengert, s hő imámat, ím, meghallgatá az ég. Egyben örömmel közlöm, hogy felfedeztem a tatarozási modellt – nehogy kimaradjak már a modellszerkesztők hadából.

Április első napjaiban a József körút 26. számú ház elé ledobáltak egy csomó facölöpöt, gerendát. Pár nap elteltével ügyes kezek ketté osztották a járdát, az egyik felén alagút képződött a gyalogosoknak, a másik felén amolyan vadnyugati karám, sarkain piros lámpákkal – ez utóbbi később szemétteleppé változott, hányaveti járókelők segedelmével. Aztán hetekig semmi. Majd hébe-hóba megjelent a földszintes várfalakon egy-két arra vetődött overallos férfiú, szemmel látható eredmény nélkül. Jött a nyár, s az ácsok is bizonyára szabadságra mentek vagy a kertek alá, faragni. Az építkezés szeptember elején fellendült: előfordult, hogy hatan is tibláboltak ott, végül háromheti munkával eljutottak a második emeletig. (Nehogy valaki galád normarendezőnek tartson, elmondom, hogy az egész „munkaterület" húsz lépés hosszú és öt lépés széles. A földszinten. Feljebb kevesebb.) Naponta többször járok arrafelé, így nyilván a véletlennek köszönhető, hogy az utóbbi két hét alatt megint nem láttam embert a faoszlopok között. Még diskurálni sem járt arrafelé senki.

Egy, magát megnevezni nem óhajtó szomszédházbeli szóvivő szerint a várépítés oka: a tetőzetről le akar szakadni a háromszögletű oromfal, azt kell megjavítani. Hát, ha a tetőről majdan leváló kődarabokat amúgyis felfogja a kétemeletes fabástya, kár lenne felhúzni az állványzatot a tetőig. Elvégre nem herdálhatjuk el a nép vagyonát, csak úgy.

Csak így.

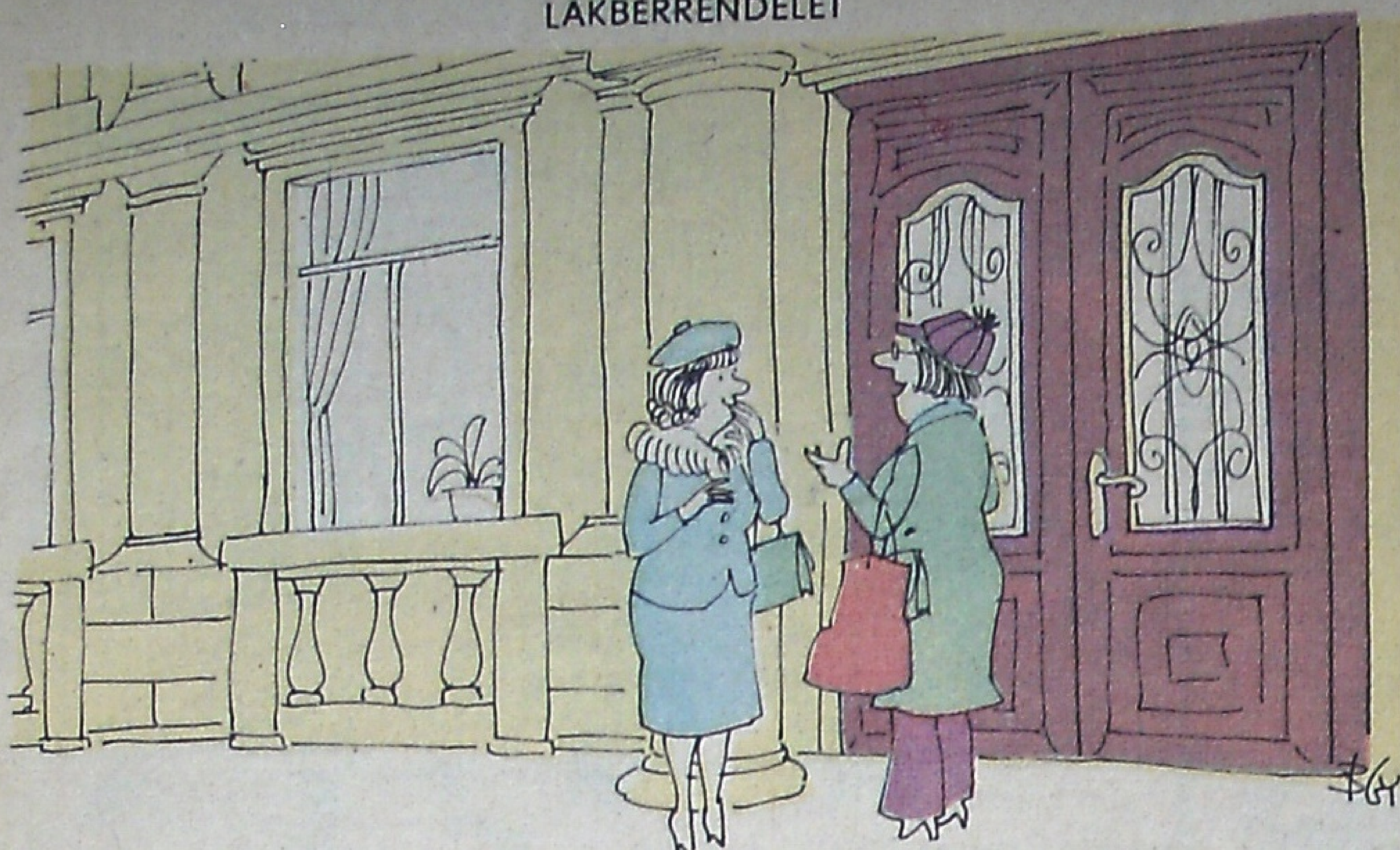
Marthy Barna

ÁRVÁLTOZÁSOK

– Ez most cirka huszonnyolc forint...

LAKBERRENDELET

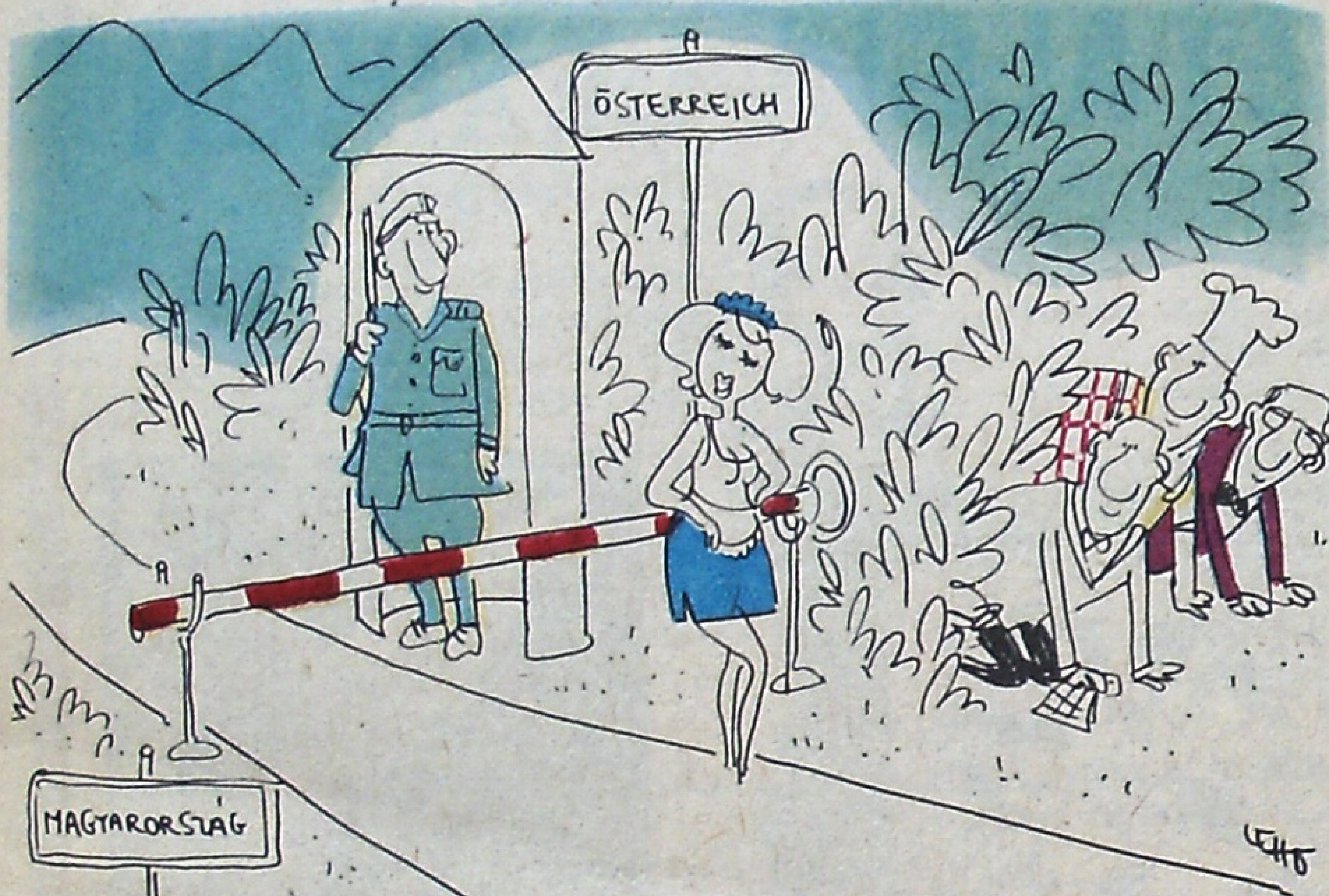

– Engem nem ijesztettek meg, fiam, én ijesztettem meg az albérlőimet!

– Még nem tudja, hogy le kell bontania, beleesik az Androméda új űrhajó útjába!

UTÓSZEZON

– Jöjjön be, szép fiatalember!

KÖZLEKEDÉSNEVELÉS

– Ha ma megadtam volna a jobbkéz-szabályt, holnap a balt is követelnék!

VITÉZ LÁSZLÓ AZ ORSZÁGÚTON

(NÉPI BÁBJELENET, KÜLÖNÖSEN SZÜRET ÉS KÖD ÉVSZAKÁBAN MULATSÁGOS.)

ÉN: *(autóval megyek a főúton, kiguvadt szemmel figyelek előre, este van, kilenc óra. Inkább az ösztönömmel érzem, mintha előttem lenne valami. Árnyalak, szürke szellem. Fékcsikorgás, csúszás, kormány balra-jobbra-jobbra-balra, az autó keresztben megáll az úton.)*

ÉN: Hüh, azannyát! *(Megkeresem a szívemet, amely kiugrott a helyiből és a kuplung alá gurult. Gyorsan visszateszem, újra kapok levegőt. Az árnyék előttem — most már mögöttem — bicikli, emberrel, nekikarikázik az álló autómnak. Placcs. Az ember büszkén ül a biciklin, majd, hogy a bicikli áll, lassan oldalra dől. Az ember féllábon támaszkodik a betonon, mint aki alól kilőtték a lovát, de nem bukott le róla.)*

ÉN: *(kimászok az ülésből):* A mennydörgős magasságos nagyméltóságú úristenit a cifra életedbe! Ki vagy te, uramfia?

EMBER: Én vagyok Vitéz László! Hát te ki vagy?

ÉN: Én vagyok a Halál!

VITÉZ LÁSZLÓ: Te vagy a szamár?

ÉN: Nem szamár! Halál!

VITÉZ LÁSZLÓ: Te vagy a kanál?

ÉN: Nem kanál! Halál! És azért jöttem, hogy elvigyelek a pokolba!

VITÉZ LÁSZLÓ: Akolba?

ÉN: Nem akolba, a keservedet, hanem a pokolba! Merthogy meghóttál tetőtől talpig, csak az a szerencsés lelked ül már csak a biciklin! Te már palacsinta vagy az autó alatt.

VITÉZ LÁSZLÓ: Pacsalinta?

ÉN: A rézmázos öreganyád! Lapos vagy, mint a megrepedt béka, az anyád se ismerne rád!

VITÉZ LÁSZLÓ: Az anyámat ne szidjad, mert odacsapok! Miért gyüttél elém?

ÉN: Mert én vagyok a Halál! Két biciklist már elvittem a pokolba, ott vannak a kanyarban, újságpapírban. De hármat köll elvinni, mikor ilyen jó kis köd van. Te vagy a harmadik.

VITÉZ LÁSZLÓ: Nem köll engem vinni sehova sem. Hazatalálok magam is. Csak itt lakom, ni, egyenesen, aztán le balra megint.

ÉN: Csakhogy meghóttál, se lábod, se fejed. Szépen veszed a biciklit a válladra, és megyünk a pokolba.

VITÉZ LÁSZLÓ: Csakhogy ahhoz köll a pumpa is! *(Keresgél a bicikli vázán)*

ÉN: Aztán minek az a pumpa?

VITÉZ LÁSZLÓ: Hogy a fejedre csapjak vele, mert az utamon állasz!

ÉN: Ne a pumpát babráld, hanem a dinamót!

VITÉZ LÁSZLÓ: Dimanót?

ÉN: Azt, a büdös lámpáját az életednek!

VITÉZ LÁSZLÓ: A dimanó csak az áramot fogyassza. Tudom, hun lakom, nem vagyok én idegen. Megmondja a Józsi is.

ÉN: Ki az a Józsi?

VITÉZ LÁSZLÓ: Hát a körzeti rendőr.

JÓZSI *(végszóra jön, elemlámpával):* Mi megy itt végbe?

ÉN: Csak ezt a biciklistát viszem a pokolba, mert én vagyok a Halál!

JÓZSI *(az arcába világít):* Ez meg itt a Vitéz László! Mi van, Laci bátyám? Már megint lámpa nélkül karikázunk? Eccer nagy baj lesz belőle!

ÉN: Máris van, merthogy meghótt: viszem a pokolba!

JÓZSI: Van rá engedélye?

ÉN: Hát!

JÓZSI: Akkor kérem szépen: forgalmi, jogosítvány, személyi.

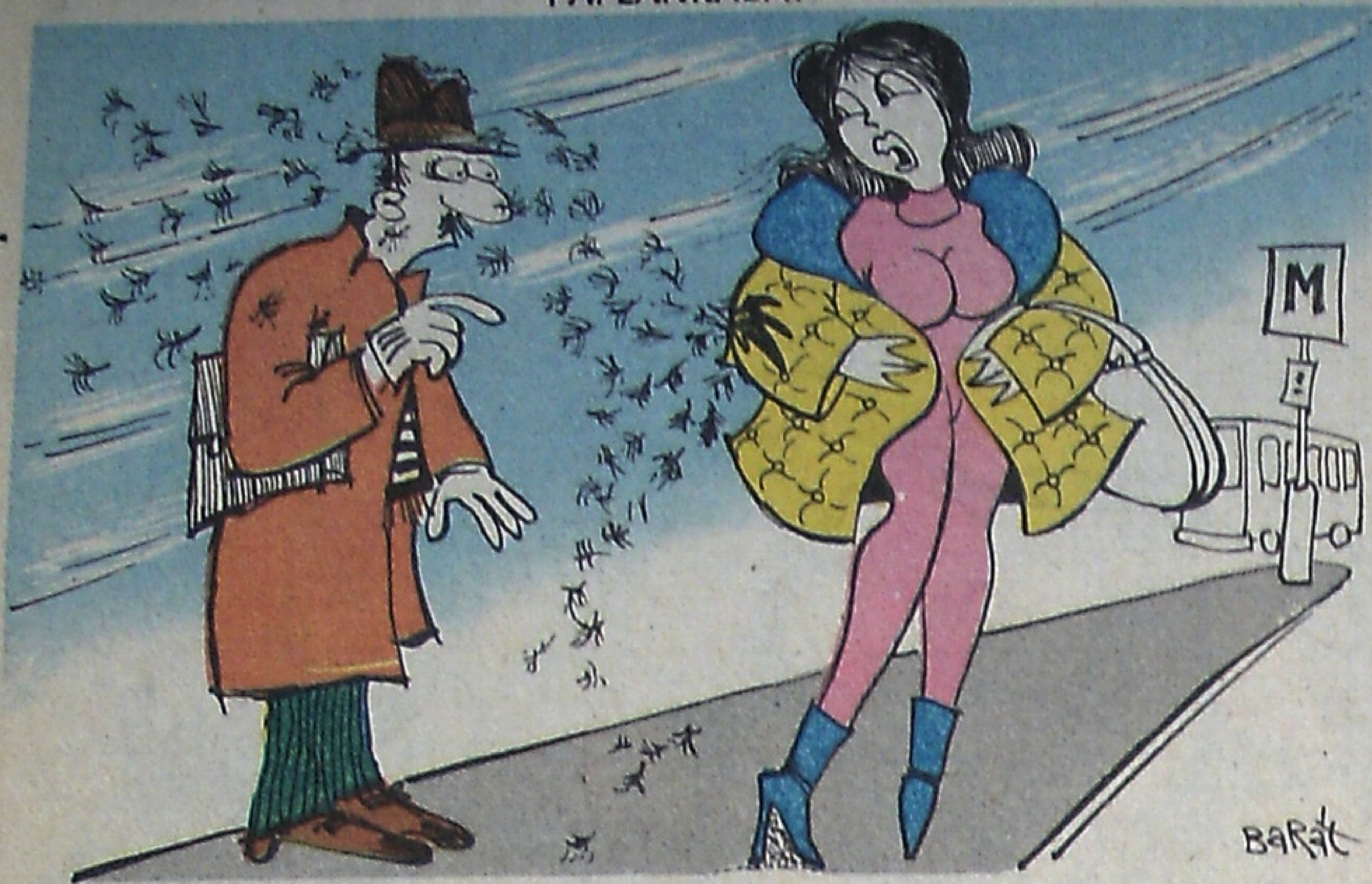
ÉN: Én vagyok a halál!

JÓZSI: Szeszes italt fogyasztott hat órán belül?

VITÉZ LÁSZLÓ: Aztán, ha megfújta a szondát, küldjed a pokolba! *(Ráül a biciklijére, és elindul, szembe a forgalommal.)*

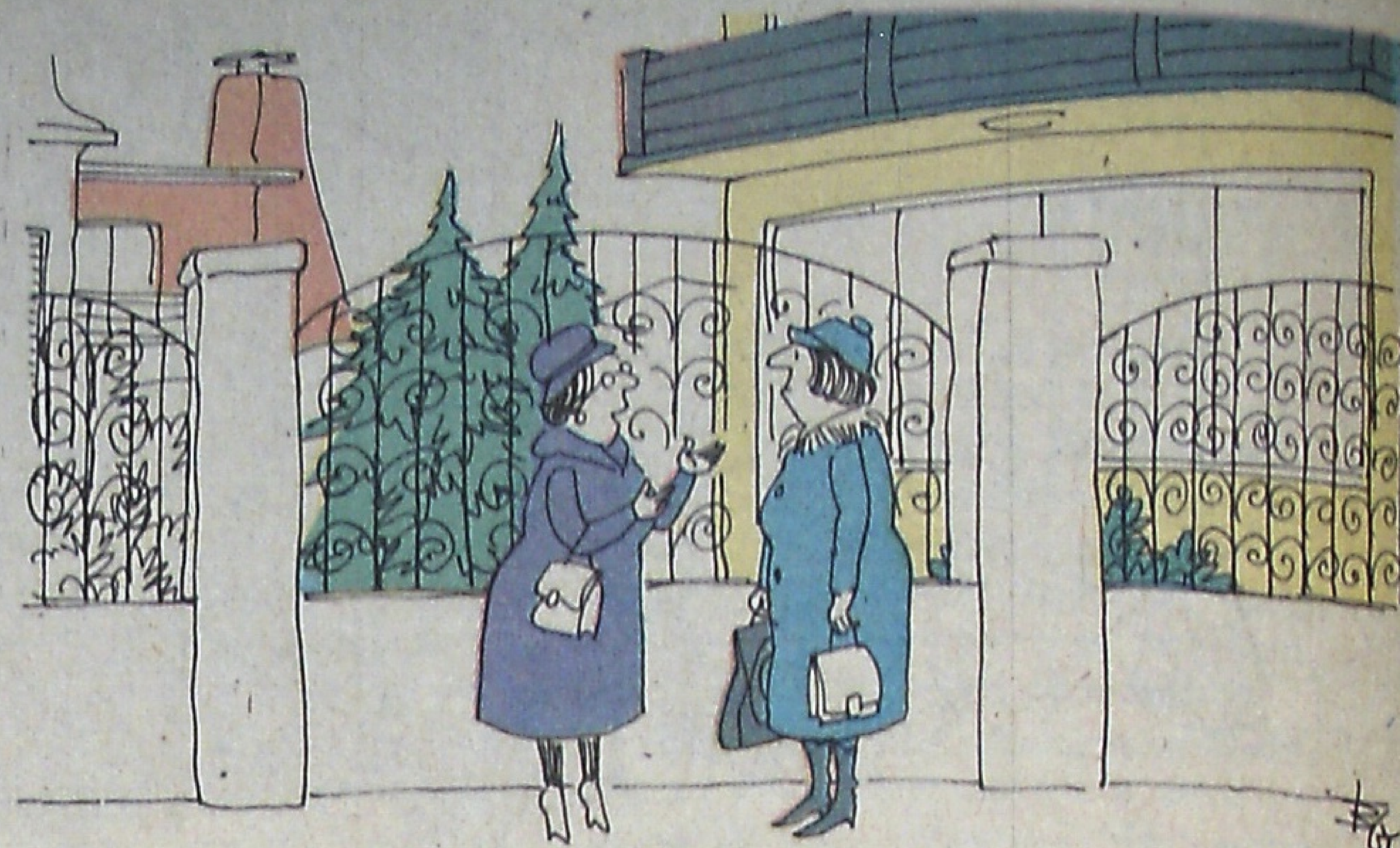
Somogyi Pál

PAPLANKABÁT

– Bocsánat hölgyem, kiszakadt a cihája!

VILMA NÉNI

– Hol élsz szívem, már rég nincs harácsolás, csak vállalkozás!

SZILÁNKOK

UTCÁN

— Uram, igazán vigyázhatna a tisztaságra. Éppen elég, hogy én szemetelek!

MÉLYLÉLEKTAN

— *Kifizettem egy lakásszélhámosnak egy lakást. Tudom, hogy becsapott, de hát olyan olcsón kínálta ...*

MEGLEPŐ

— Ön érdemei elismerése mellett továbbra is a helyén marad.

PANASZ

— *Az a rémes a feleségemben, hogy mindenben igazat ad nekem. Képtelenség összeveszni vele.*

CSALÁD

— Én, uram, családot szerető ember vagyok. Persze, ha nem a saját családomról van szó.

TANÚ

— *Tanút keresünk. Ön látta a verekedést?*

— *Hogyne. Én voltam az, akit megvertek.*

NOSZTALGIA

— 1935-ben készült magyar filmeket kellene gyártani.

DISZKRÉCIÓ

— *Szeretnék kettesben maradni evvel a csinos nővel, hogy megmondhassam neki egyáltalán nem érdekel.*

PANASZ

— A szomszédom egész éjszaka hangosan rádiózik. Így képtelen vagyok gyakorolni a zongorán.

ILYEN IS VAN

— *Négy férfival beszéltem meg ma délután négyre randevút. De én csak ti hármatokat szeretlek.*

PESSZIMIZMUS

— Mindig az a hivatal gyors, precíz, udvarias, ahol a mások ügyeit intézik.

GYŰJTÉS

L. külföldi turistaútra gyűjt, hogy aztán legyen mit itthon elinnia.

FÉRFIMENTALITÁS

— Halálosan beleszerettem egy nőbe. De képtelen vagyok lerázni magamról.

Galambos Szilveszter

FÜLÖP GYÖRGY:

NOSZTALGIA LEXIKON

RÓZSASZÍN LEÁNYSZOBA

Leányszoba rózsaszínű,
benne, mint egy népes színmű:
Eladólány egész rakás.
Csakhogy volt hozzájuk lakás!

ROMANTIKA

Hold fényénél minden este,
szívdobogva várta, leste,
míg egy ablak nyílt felette...
nem csípte a nőt. – Szerette.

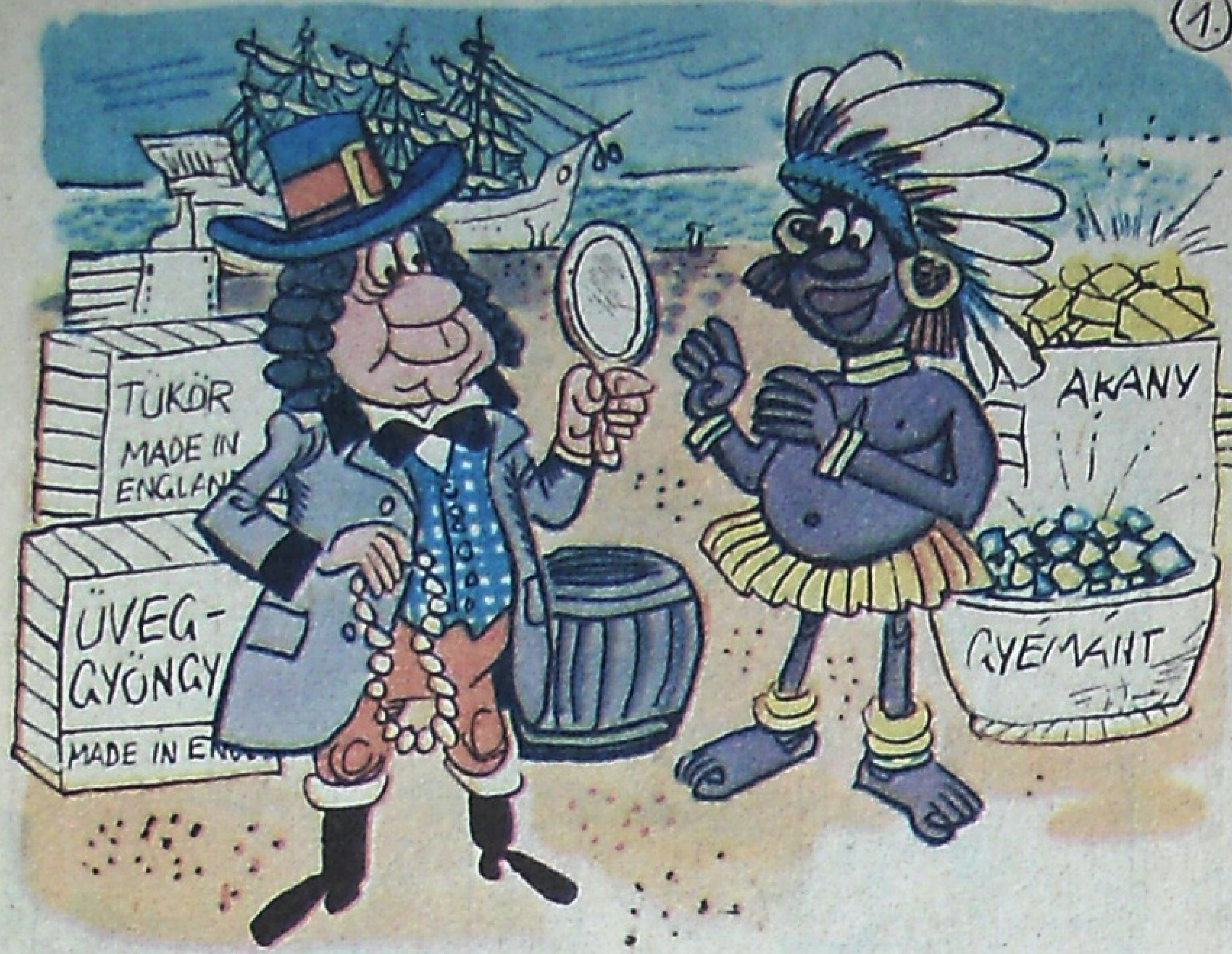
RÓBERT BÁCSI

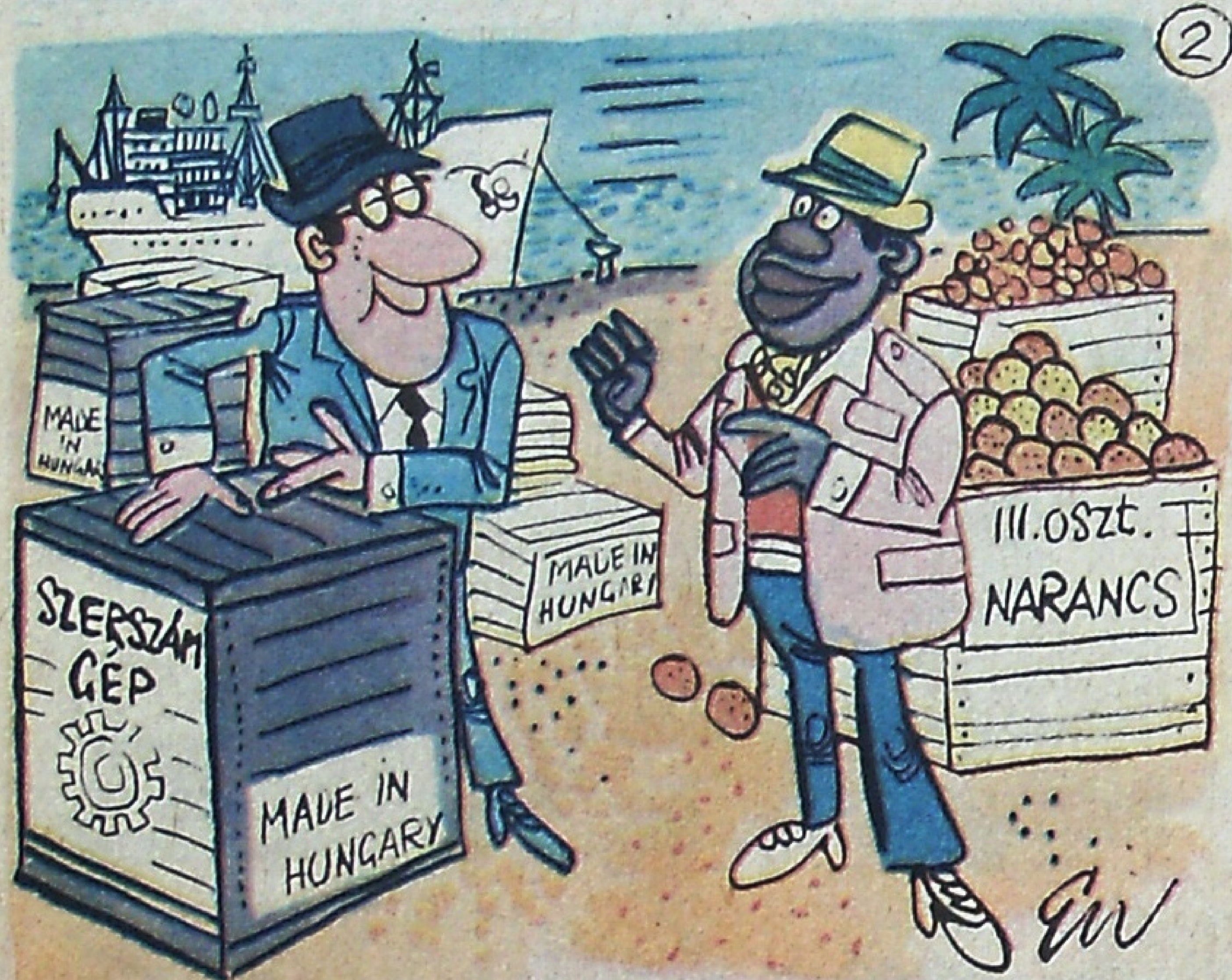
Adományt kért, abból osztott,
sok csórónak csekély kosztot.
Isten meg is segítette,
gazdag bácsikává tette.

RUDOLF VALENTINO

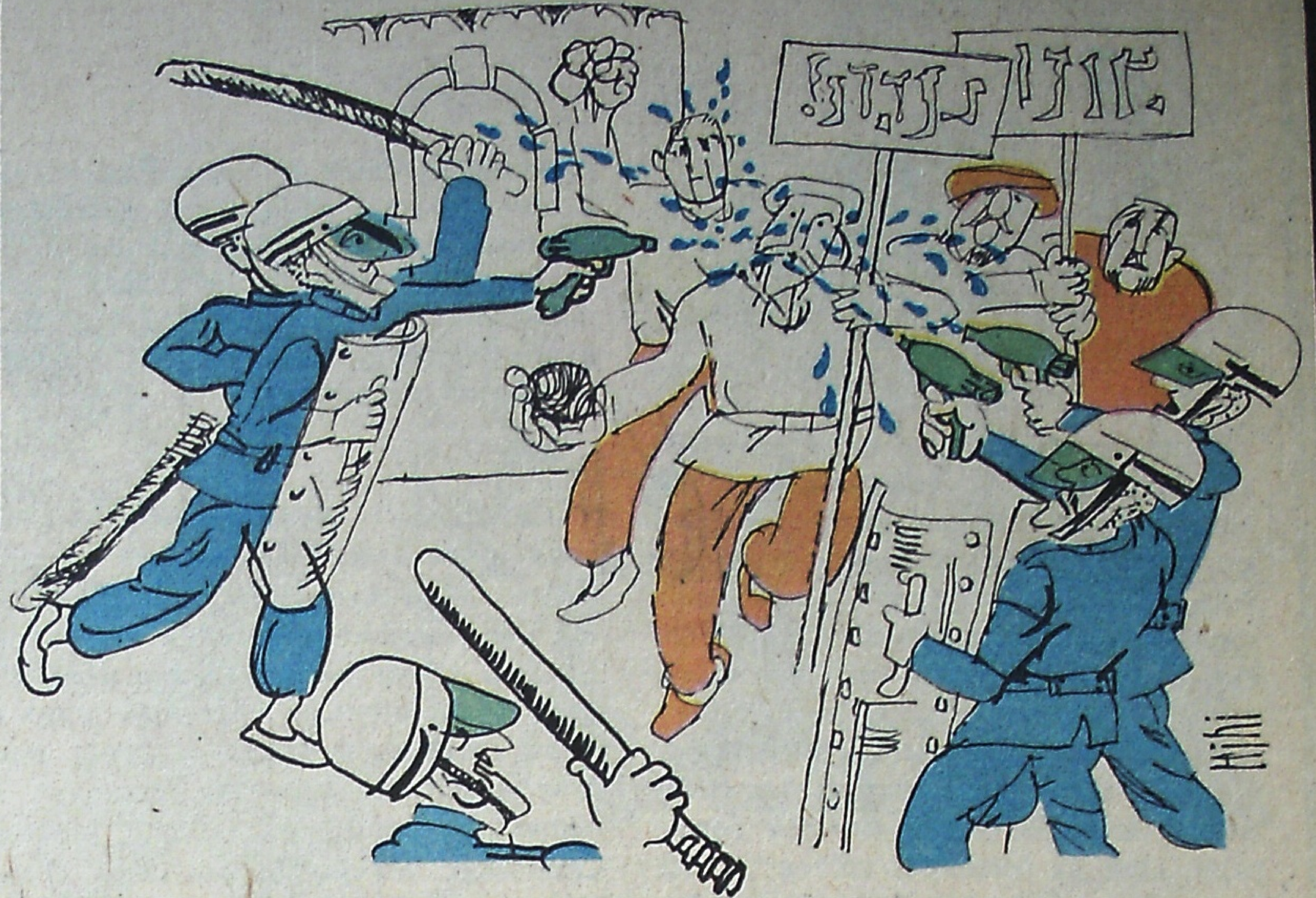
Dédanyáink filmbálványa,
érte epedt anya, lánya...
Jaj a lánynak, hogyha szűz ő,
megnyílt néki minden fűző.

KÜLKERESKEDELEM RÉGEN ÉS MOST

FEJLŐDŐ ORSZÁG

— Egyelőre nem telik még vízágyúra . . .

A nyugatnémet változásokra:

Ha már Strauss, legyen inkább Johann. Esetleg Levi.

felső kapcsolat

Állok az oldalhajóban, a bal kettes mellékoltárnál. A nagy és füstös táblakép Szent Cecíliát ábrázolja, valami zeneszerszámmal a keze ügyében. Az orgona zúg, szép és titokzatos dolgokat kiált az égre. Koncert.

Akkor pillantom meg Beszkidek Árpádot. Óvatos léptekkel surran a padsorok között. Rókaszerű pillantásokat vet jobbra és balra, mintha azt lesné, nem figyelik-e. Ez a létező leghülyébb magatartás, mert másodpercek alatt mindenki őt nézi.

Egy időre a muzsikáról is megfeledkezem, annyira elkábít Beszkidek Árpád jelenléte. Annakidején mindig ő ostorozta elsőnek a hegeli idealizmust a fejtágítón, s az előkalkulációban ma is ő játsza a kemény vonalat.

Beszkidek Árpád is meglát, lefékez. Előbb cirádás márványoszlopnak próbálja álcázni magát, majd oltáregyesületi anyókának. Ő maga is észreveszi, hogy alighanem átlátok az inkognitóján, hát inkább támadásba lendül.

— Á, Hollanda kartárs — lép oda hozzám. — Imádkozgatunk? Fohászkodgatunk?

— Az sem ütközne a fennálló törvényes rendelkezésekbe — mondom. — Ám speciel koncertet hallgatunk. Abendmusik. Orgonahangverseny.

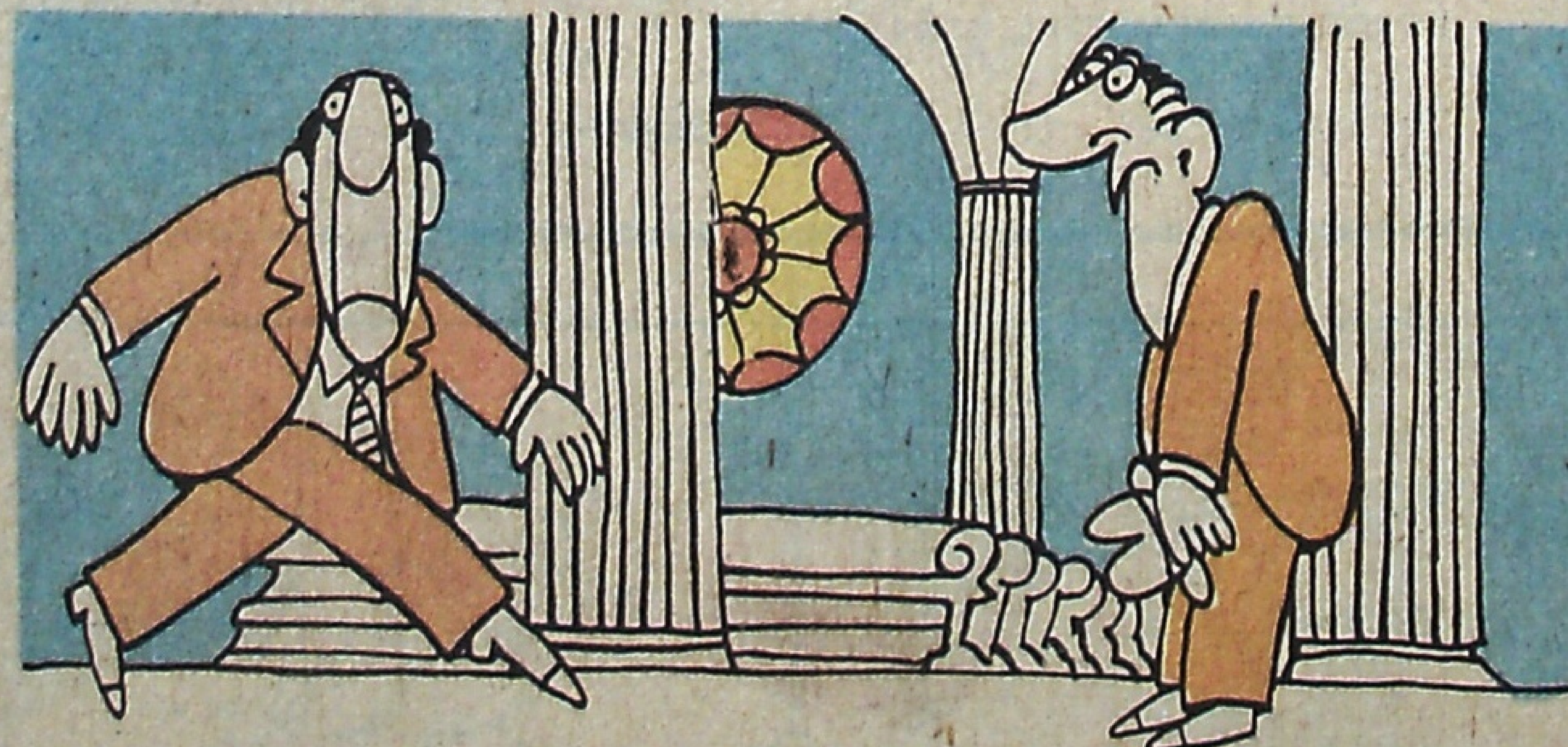
Hegyes menyétarcot vág, gúnyosan néz rám.

— Mi? Hogy maga ezért a zenebonáért jött a templomba? Mesélje az unokahúgomnak, aki önkéntes véradó Kötegyánban. Na, nem tudom Sejnoha kartárs mit szól, ha elmondom neki, hogy maga a templomot bújja. Méghozzá szakszervezeti bizalmi létére.

Sejnoha Géza a személyzetisünk egyébként, amúgy belevaló gyerek. Ami azt illeti, a választ is tudnám Beszkidek Árpád kérdésére, de előbb tisztáznom kell egy égető problémát.

— Most mit akar ezzel, Beszkidek úr? — mondom. — Egy százast a hallgatásért, vagy egy nagy pofont a fecsegésért?

— Maga megőrült. Én csak úgy csevegek itt.

— Jól van, akkor kérdezze meg egyenest Sejnohától. Ott ül a gyóntatószék mellett a magnójával és a mikrofonjával. Tudniillik ő is szereti a preklasszikusokat. Na, most csevegjen, Beszkidek úr.

Nem cseveg. Csak néz maga elé, hosszú képpel, mint Sebestyén a kínzócölöpön.

— Valahogy az az érzésem — mondom pár perccel később —, hogy maga nem övezi mániákus rajongással ezt a Buxtehudét.

— Kicsodát? — rezzen fel Beszkidek Árpád.

— Dietrich Buxtehude, svéd származású német zeneszerző, 1668-ban a lübecki Marienkirche orgonistája.

— Ja, aki ezt a zenét csinálta? Nem, Hollanda kartárs, nem övezem. Nem mondom, pohárka bor mellett pár szép magyarnóta, hogy tudomisén „volt nekem egy fehérszárnyú bóbitás galambom", az igen. De ez a ricsaj . . .

— Értem — mondom. — Akkor most már az sem vitás, hogy ki jött ide öt perc Miatyánkra. Mi, Beszkidek úr?

— Tulajdonképpen jöhettem volna — tűnődik el a gyertyák fényében fürösztve rossz ábrázatát. — A sors mindig kegyes volt hozzám. Az ötvenes évek tetemes részét sikerült betegszabadságon töltenem. A flamat általános testi lúdtalp miatt nem vitték el katonának. A lányom elájult a vizsgabizottság előtt, mire szánalomból felvették az egyetemre. Ha ez nem isten ujja . . .

— Világos — bólintok. — Maga cascót kötött az égiekkel és időnként leimádkozik néhány részletet.

— Szó sincs róla — mondja Beszkidek Árpád. — Én felvilágosult ember vagyok és üzleti ügyben jöttem.

— Vagyis mellékállásban kisüzemi régiségkereskedelmet űz — kapcsolok. — Már hallottam ilyet. De figyelmeztetem Beszkidek úr, ha csak egy ekkorka angyalszobrot megpróbál ellopni, én rendőrt hívok.

— Hagyjon békében a hülyeségeivel — fortyan fel Beszkidek Árpád. — Idefigyeljen, én kezdettől fogva totózom. Az elején megfogadtam, hogy minden nyereségemből tíz százalék Szent Antalt illeti. Igaz, hogy a dialektikus marxizmus megingathatatlan talaján állok, de mit lehessen tudni. Na, a múlt héten, valami égi sugallat hatására fix kettesre vettem az Udinesét. Mit tesz isten, nyertem hatszázharminc forintot. Megbocsásson . . .

Odalép a persélyhez, belegyömöszöl hatvanhárom forintot. Jóságos ég, ez az ember kisvállalkozásba kezdett a túlvilággal.

Szent Antal meg csak áll a talapzatán és világoskék mosollyal nézi. Csodálom a türelmét. Az ő helyében én okvetlenül fejbevágom Beszkidek Árpádot egy csokor liliommal.

Peterdi Pál

Ülök a tévé előtt...

Ülök a tévé előtt, mert fölöttébb kedvelem a zenét, verset, táncot és néhány párbeszédet, márpedig pontosan ezt ígéri címében Czigány György műsora. Kissé gyanús, hogy a rádióműsor ezt az adást fekete-fehérnek jelzi, manapság az ilyesmi már színesben készül; gyanúm néhány perc múlva alaposnak bizonyul, mert a zene, vers, tánc és néhány párbeszéd: ismétlés, láttam is annak idején minden porcikáját, csak az összekötő szöveg új, azt színesben mondja a műsorvezető, öröm látni, hogy éppen olyan fiatal, mint amilyen évekkel ezelőtt fekete-fehérben volt. Azt már nem öröm hallani, hogy — mint mondja — a zebegényi Szőnyi emlékmúzeumnak tíz év alatt ötszázezer látogatója volt. Iskolai tanulmányaimból még jól emlékszem a számtani négy alapműveletre, s fejben is kiszámolom, hogy ha a tíz év minden napján nyitva volt a múzeum (amiről szó sincs), akkor naponta átlag 144 látogatónak kellett megjelennie, télen-nyáron, hóban, fagyban, a kis zebegényi házban. Ezt bizony el nem hiszem, se színesben, se fehér-feketében.

Másnap este is ülök a tévé előtt, újabb archív film van műsoron, a slágermúzeum. Készült 1963-ban, tehát csaknem húsz éve. Élvezhetetlen. Érdekes legfeljebb abból a szempontból, hogy milyen fiatalok voltak két évtizeddel ezelőtt a mi táncosaink, énekeseink, komikusaink. Annak idején fiatal volt a film kópiája is, ma már gyakran „esik az eső" rajta, jócskán beleharapott az idő vasfoga. Még szerencse, hogy rajtunk, nézőkön nem látszik az idő múlása.

Október: takarékossági hónap. A Magyar Televízió példát mutat a takarékosságra, ez magyarázza a gyakori ismétlést. S választ kapunk egy örökzöld kérdésre is: hogyan küzdjünk a tévé ártalmai ellen, mivel érhetnénk el, hogy népünk járjon moziba, színházba is, olvasson is, ne csak a tévét nézze minden áldott este. Ezt a Magyar Televízió fogja elérni, nézetem szerint mihamarébb.

*

„Célkitűzés." Nagyon nem tetszik, hogy ezt a szócsinálmányt oly sokszor hallom a tévében riporterek, nyilatkozók és szónokok szájából egyaránt. Nyilván sokan tudják rajtam kívül is, hogy e szó alkotója nem más, mint a rossz emlékezetű Gömbös Gyula magyar miniszterelnök, aki hazánkat a német fasizmus szekeréhez kötötte. Célkitűzés. Mennyivel jelent ez a szó többet, mint a „cél"? Semennyivel. Újabban mégis reneszánszát éli. Sőt, mint látom, a magyar nyelv értelmező szótárába is bekerült. Kár volt szentesíteni, függetlenül attól, hogy ki volt a szülője.

Ugyancsak nem tetszett, hogy a Dániel harmadik folytatásában Bánfalvi Ágnes (mint Fodorné) a közületi telefonkönyvből kereste ki a maszek vízszerelők telefonszámát. Ilyenkor az az érzés támad bennem, hogy az egész történet csak ki van találva.

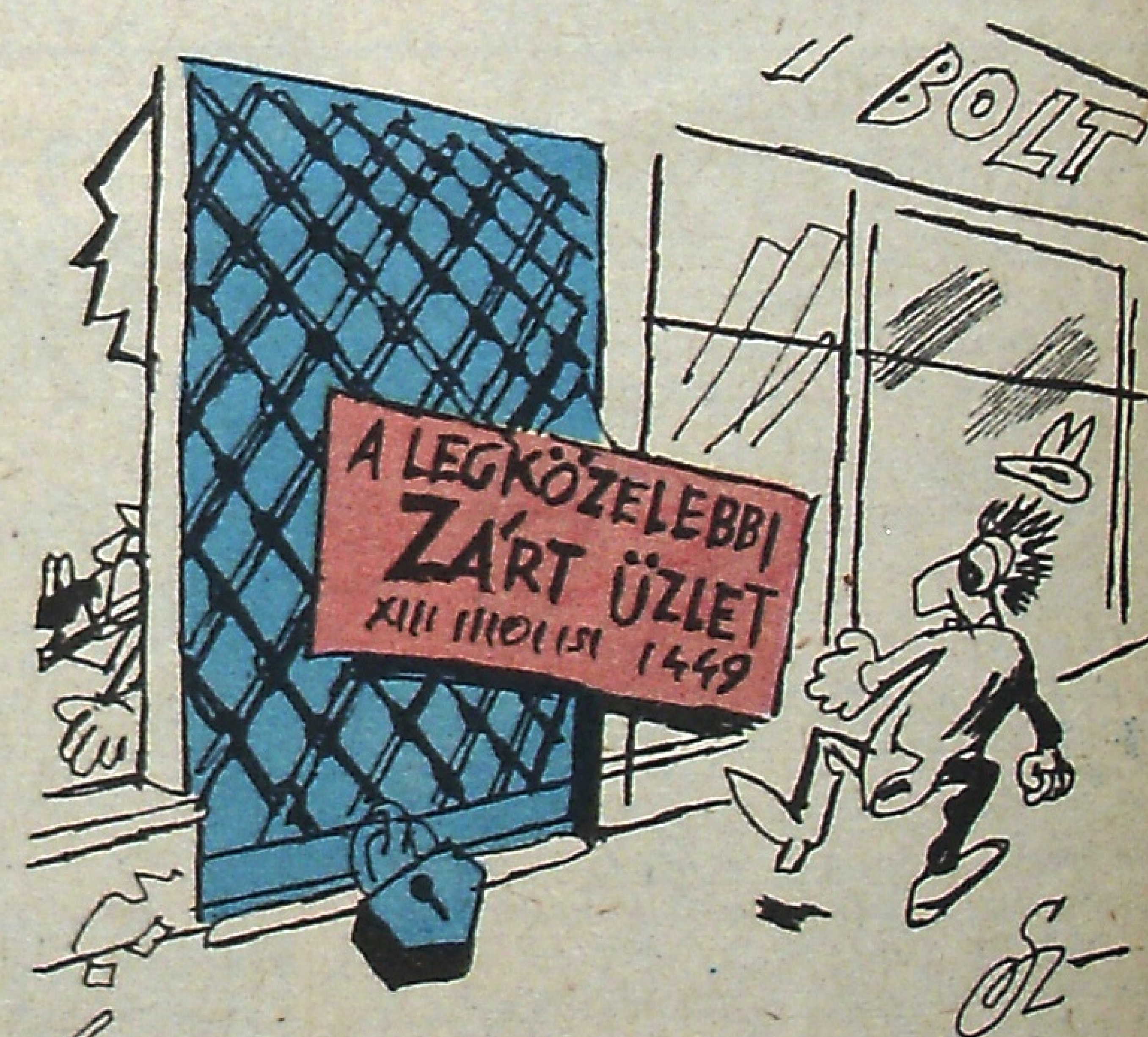
És az sem tetszett, hogy Kocsis Zoltán, ez a zseniális művész, a képernyő számára nem olyan öltözékben ült le a zongorához, mint amilyenben egy koncertteremben ült volna le.

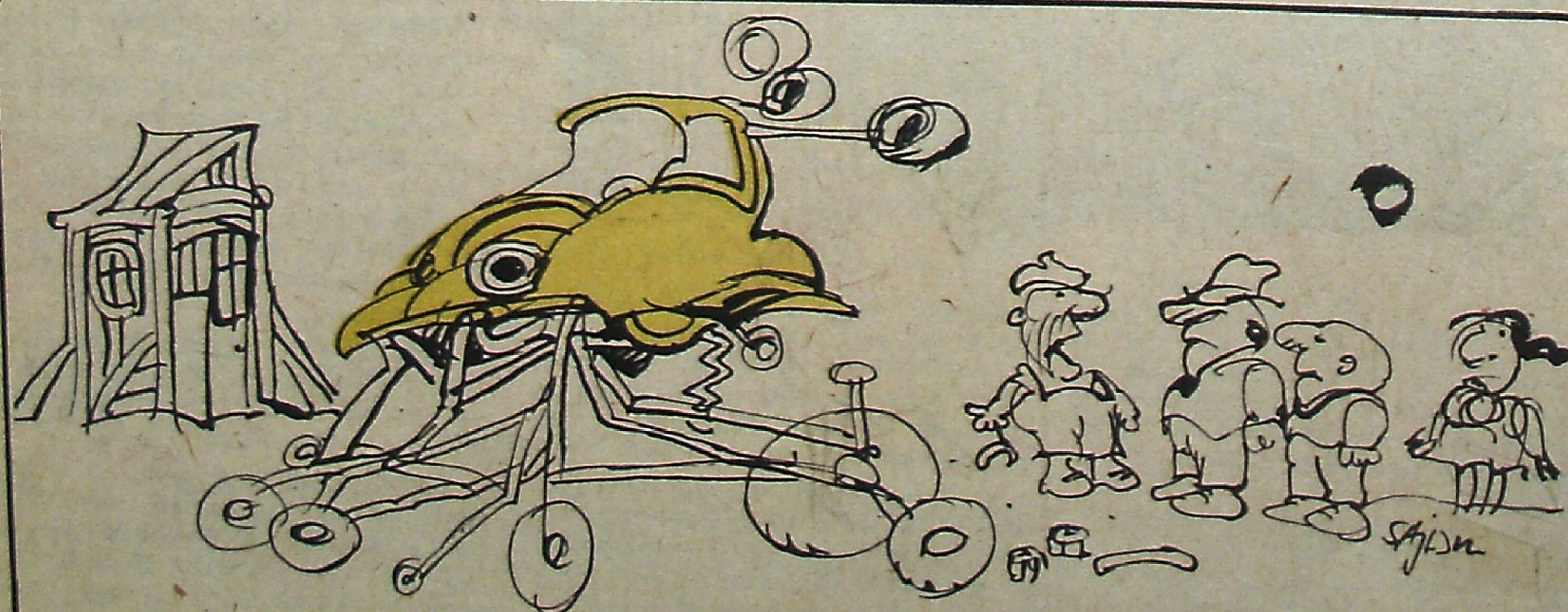
Ellenben nagy örömmel láttam vasárnap este, hogy a „René Kollo és vendégei" című igen vézna produkcióban fellép Otto Schenk, minden idők legszánalmasabb komikusa. Úgy éreztem, hogy ez az úr elégtétellel szolgált a sokat (bár nem mindig ok nélkül) szidott magyar televíziós humornak. Hogy fájós foga miatt nem tudja kimondani a „f" betűt! Ccc! Micsoda pokoli ötlet!

És ezt a szegény nyugatnémet tévénézők karácsonyra kapják.

Tabi László

– Hiába építem át százny olcvanhatodszor, benzin nélkül most sem megy.

Kérdés a televízióhoz:

LEHET, HOGY DÁNIEL IS A 78-AS KÖRZETBEN LAKIK?

HÁTHA VALAKI NEM ISMERI . . .

A férfitól, akinek közismerten csinos a felesége, megkérdik a barátai, nincs-e emiatt különösebb gondja?

— Csupán egy. Amikor a tervezettnél korábban érek haza, annyi férfi tolong a szekrényben, hogy nincs hova akasztanom a kabátomat . . .

•

Kovács a gyermekkoráról mesél:

— Szörnyen szegény családban nőttem föl. Nálunk még a szivárvány is fekete-fehér volt!

•

Párbeszéd egy irodában:

— Te már gratuláltál Kovácsnak?

— Miért? . . . Mije van?

— Borovicskája meg barackpálinkája . . .

•

Barátnők társalognak:

— A férjed még nem jött rá, hogy megcsalod?

— Á, dehogy! Mihelyt gyanús lesz neki valaki, már rég mással csalom.

•

Párbeszéd a villamoson:

— Miért olvas bele az újságomba? Nincs pénze, hogy vegyen magának?

— Pénzem van, de nincs, aki az újságot tartsa olvasás közben.

— Mit szól hozzá, szerkesztő úr, hogy kigömbölyödtem az utóbbi időben? Látom, alig ismer rám. Úgy bámul, mint Krisztus a vargát, hehe. És tudja, mitől van az egész? A szankcióktól.

— Miféle szankcióktól Haraszt úr?

— Amit az amerikai licenc miatt rendeltek el.

— A csövekre gondol?

— Nevezhetjük csöveknek is. Csövecskéknek.

— Maga attól hízik, hogy szankcióval sújtják az amerikai licencet felhasználó nyugat-európai cégeket, ha részt vesznek a szovjet gázcső üzletben?

— Én hazai cégről beszélek, szerkesztő úr. Ne tegyen úgy, mintha nem tudná, miért nem kapható a trafikokban az itthon gyártott márkás, külföldi cigaretta. Mert az amerikai licenc-gazda minőségi kifogások miatt leállíttatta a gyártását.

— Maga ezt elhiszi? Feltételezi, hogy a magyar dohányiparnak nincs meg a kellő tudása a jó minőségű cigaretták gyártásához?

— „Nagy lett volna a tudósnak az ő tudománya, de mihaszna, ha kevés volt a finom dohánya."

— Az eredeti, Arany János-féle licenc szerint: a vágott dohánya.

— Tudom, szerkesztő úr, de az igazság az, hogy rossz a dohányunk. Mást se hallani az egész országban: kevés a dohány . . .

— Hagyja abba a szellemeskedést, ne erőlködjön. Egyébként a hír, amit újságolt, nem igaz. A dohánygyár igazgatója megcáfolta.

— Már cáfolják is?! Aggasztó. Eddig csak terjesztettem a hírt, most már kezdem hinni is. Egyébként nekem csak örömömre szolgált az egész. Ez volt ugyanis a megszokott cigarettám, s amióta nem kapható, leszoktam a dohányzásról. Ettől viszont megjött az étvágyam, rengeteget eszem, s jóízűen. Éppen most keltem fel az asztaltól. Úgy jóllaktam, mint szódás a lovát, hehe.

— Hehe. Ebből nekem elég, ég áldja, Haraszt úr!

— Álljon meg, szerkesztő úr, jöjjön vissza! Úgy elrohant, mint borjú az új kapura, hehe. Pedig még el sem mondtam a lényeget.

— Mi a lényeg?

— Olyan licencet kell vennünk, amit pontosan be is tudunk tartani.

— Például?

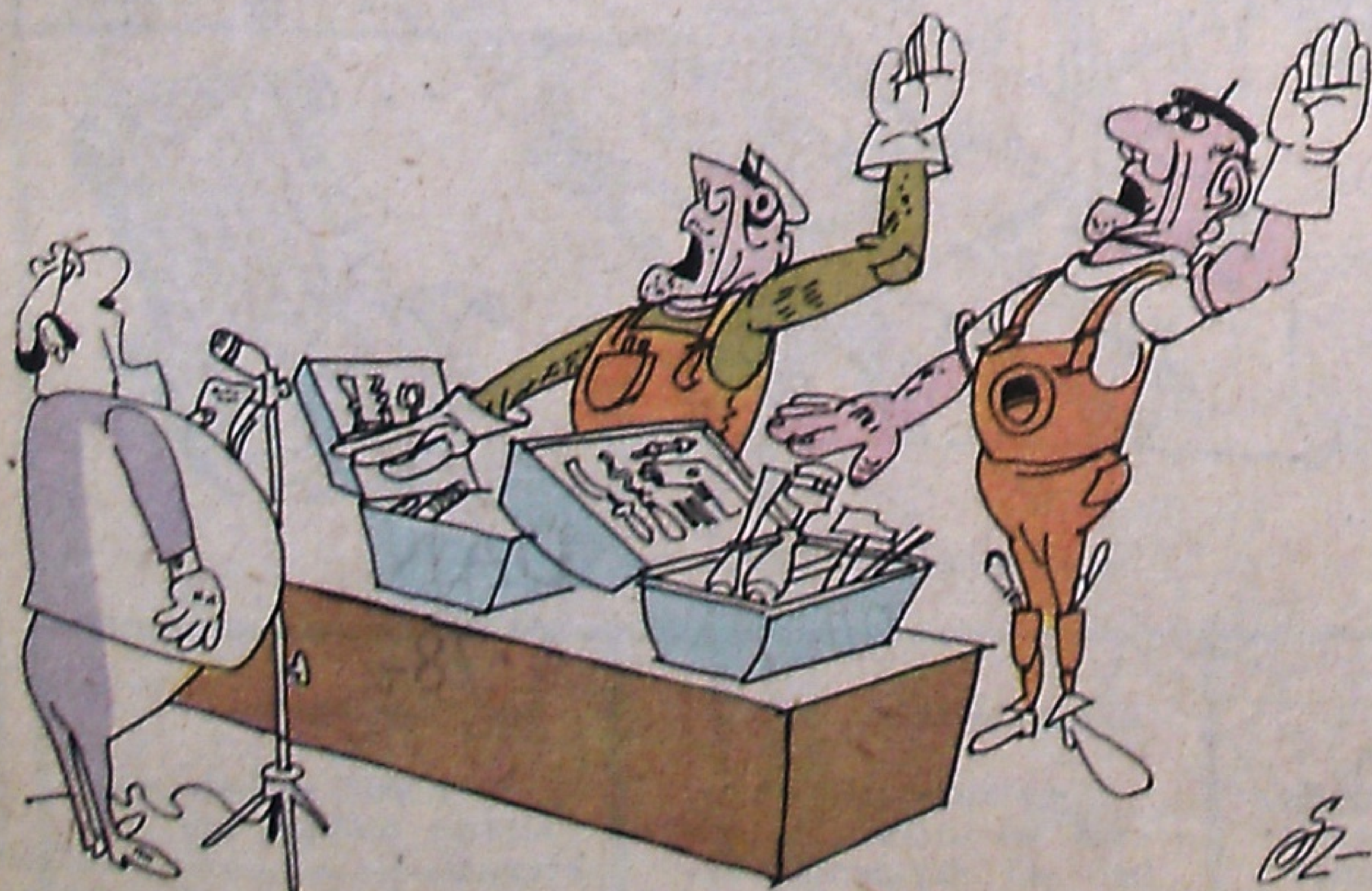
— Végy egy tegnapi újságot, ügyesen kanyarítsd le a szélét, bal kezed hüvelyk-, mutató- és középsőujjának segítségével formálj teknőcskét belőle, jobb kezed három ujjával csippents egy kis mahorkát bele, mutatóujjaddal igazgasd el, csavard össze a papírt, nyálazd meg . . .

— Tudja, Haraszt úr, iszonyú bajok lennének ha elkezdenék felülvizsgálni nálunk a licencek betartását . . .

— Nekem mondja? Amiket mi itt Magyarországon csinálunk! Háztáji, melléküzemág, kisvállalkozások, szerződéses üzletek . . . Még csodálom is, hogy nem szólt a licenc-gazda.

— Engedje már, hogy befejezzem a mondatot! Egy általános felülvizsgálatnál kiderülne, Haraszt úr, hogy maga nem is az ember-licenc alapján készült! És most menjen a pokolba!

— Köszönöm a tartóztatást, de nem maradhatok. Hanem a jövő héten megint benézek!

– A szövetkezet becsületét minden áron megvédem!

– Meg vagyunk mentve, igazgató úr! Az összes régi szeneskazánt el-adhatjuk!

Hegedűs István:

– Egy fillért sem adok fegyverkezésre.

– Kipróbálom a kolbásznélküli hotdogot.

Földi Iván:

A napot? Az évet! Az éveket!!!

Föld S. Péter:

Takarékosságra szólítok fel mindenkit, hogy legyen kitől kölcsönkérnem.

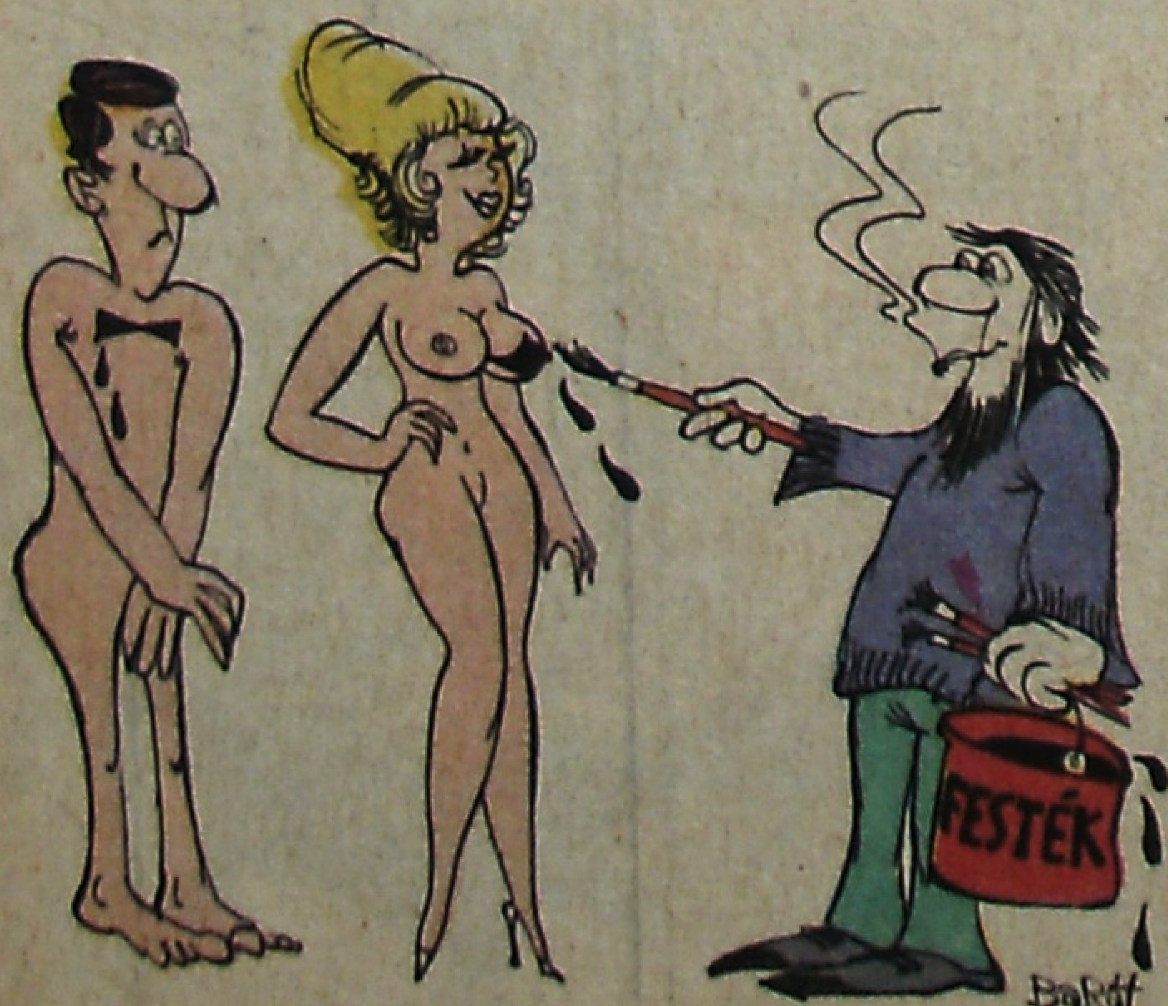
Tormai László:

Takarékra teszem a lángeszemet.

Galambos Szilveszter:

Elhíresztelem, hogy ma mindenki az OTP vendége.

Barát József:

– Alkalmi ruhákat tervezek.

Lehoczki István:

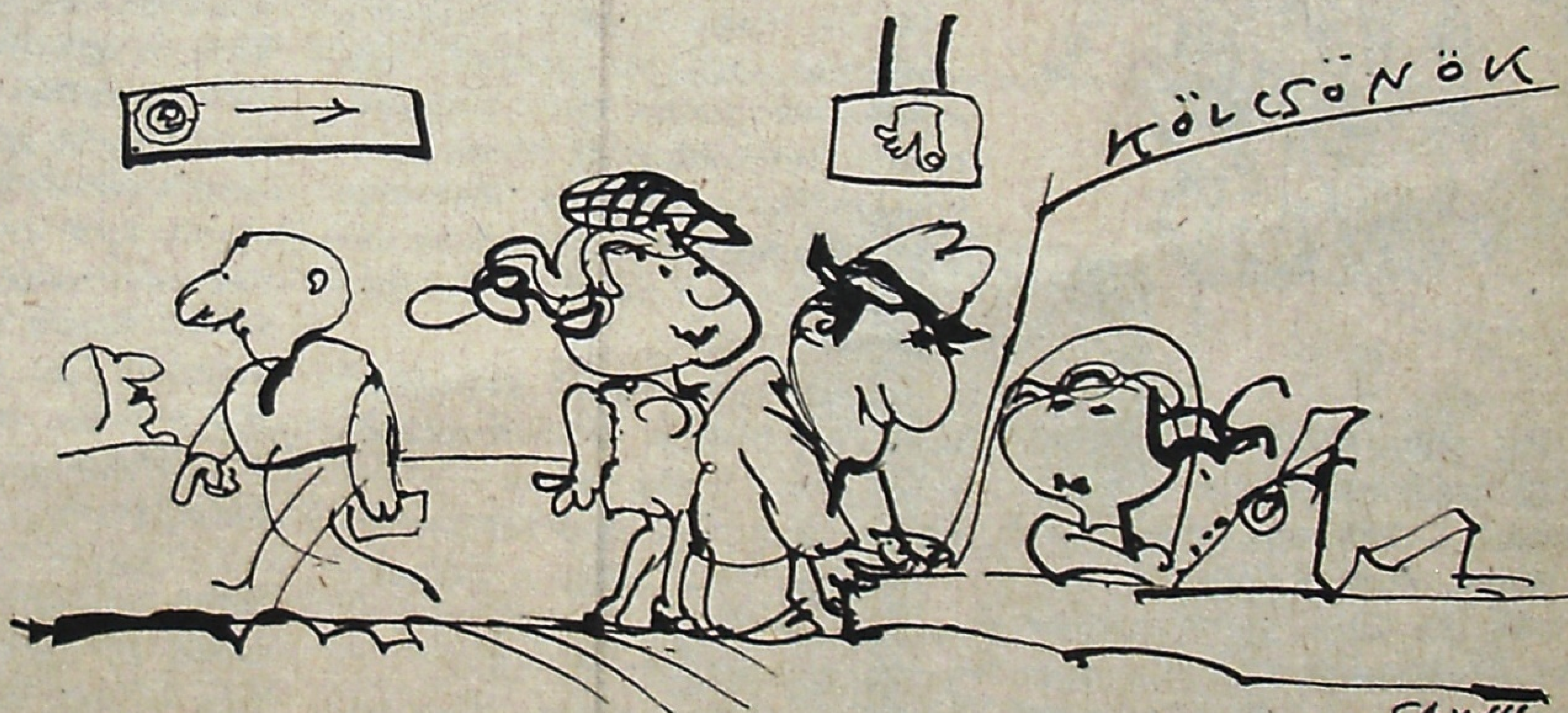
– Munkával.

LUDAS FÓRUM

Szirmai Jenő, az OTP vezérigazgatója kérdezi:

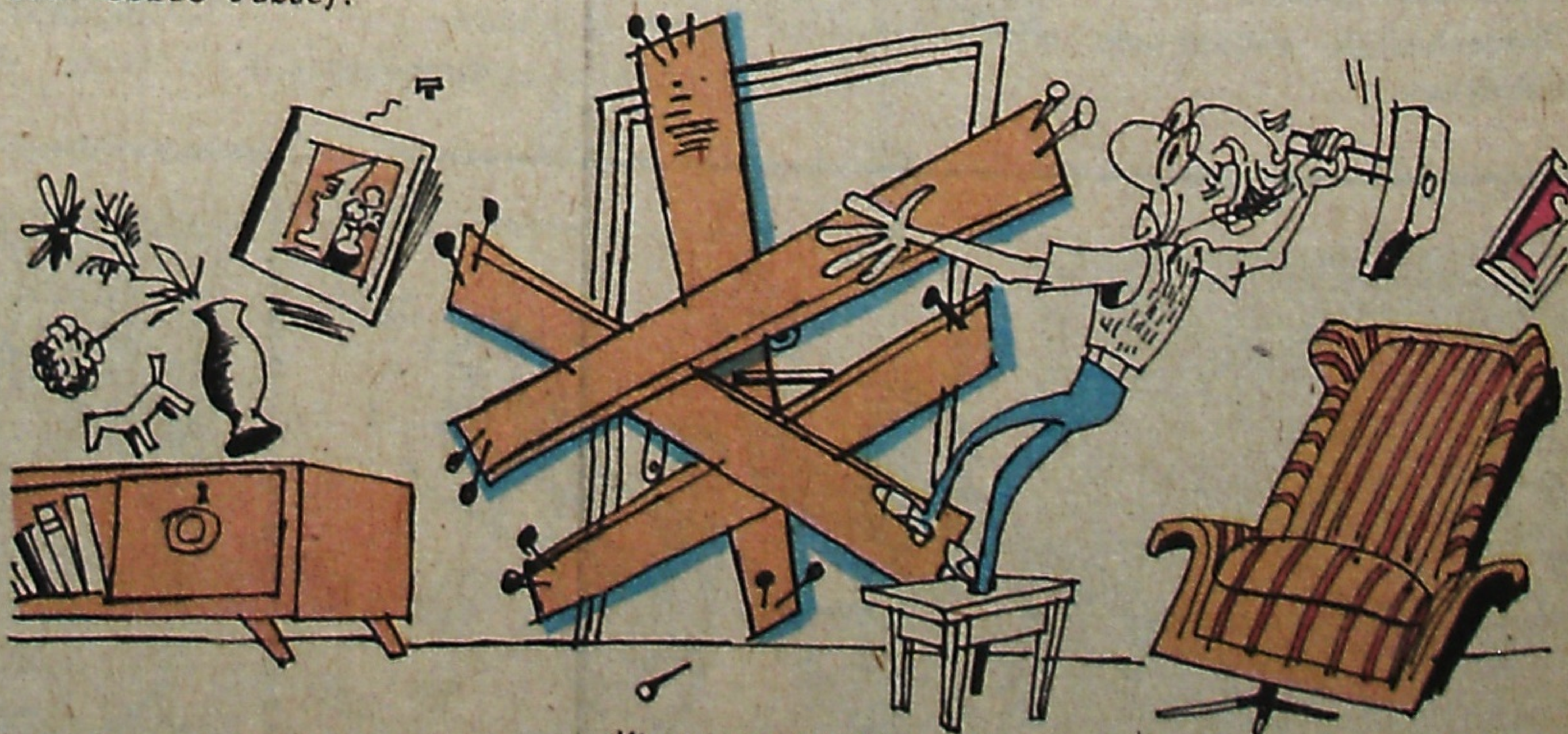
HOGYAN ÜLIK MEG A TAKARÉKOSSÁGI VILÁGNAPOT?

Sajdik Ferenc:

– Aznap színház helyett az OTP-be megyünk.

Szűr-Szabó József:

– Ki se mozdulok hazulról!

Somogyi Pál:

Házi koncertet adnék az OTP-nek: felkérnék két kezest, játsszanak négykezest.

Árkus József:

Elmélkedéssel, hogy csak az utóbbi tíz évben mi mindent megspórolhattunk volna.

Radványi Barna:

A körút sarkán egy sámlin, előttem egy kalappal.

Krenner

Fülöp Gy

– Keves

Peterdi Pá

Kétforint tizesért, mi

Mikes Györ

Javaslom, napot rende

Dallos Jenő:

– Spórolok a go

érdezi:

EG

GI

Barna:

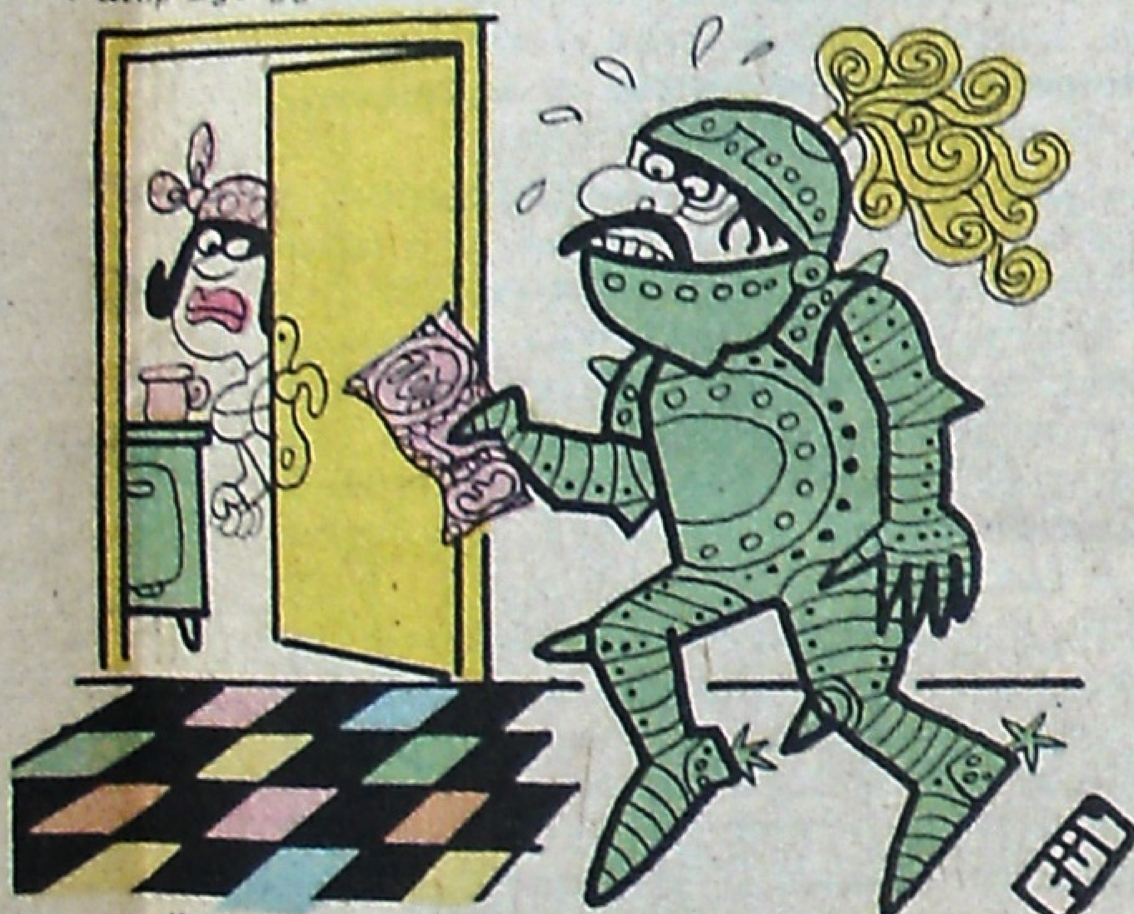
sarkán egy
ttem egy ka-

Krenner István:

– Nagyítóval.

Fülöp György:

– Kevesebb kosztpénzt adok a feleségemnek.

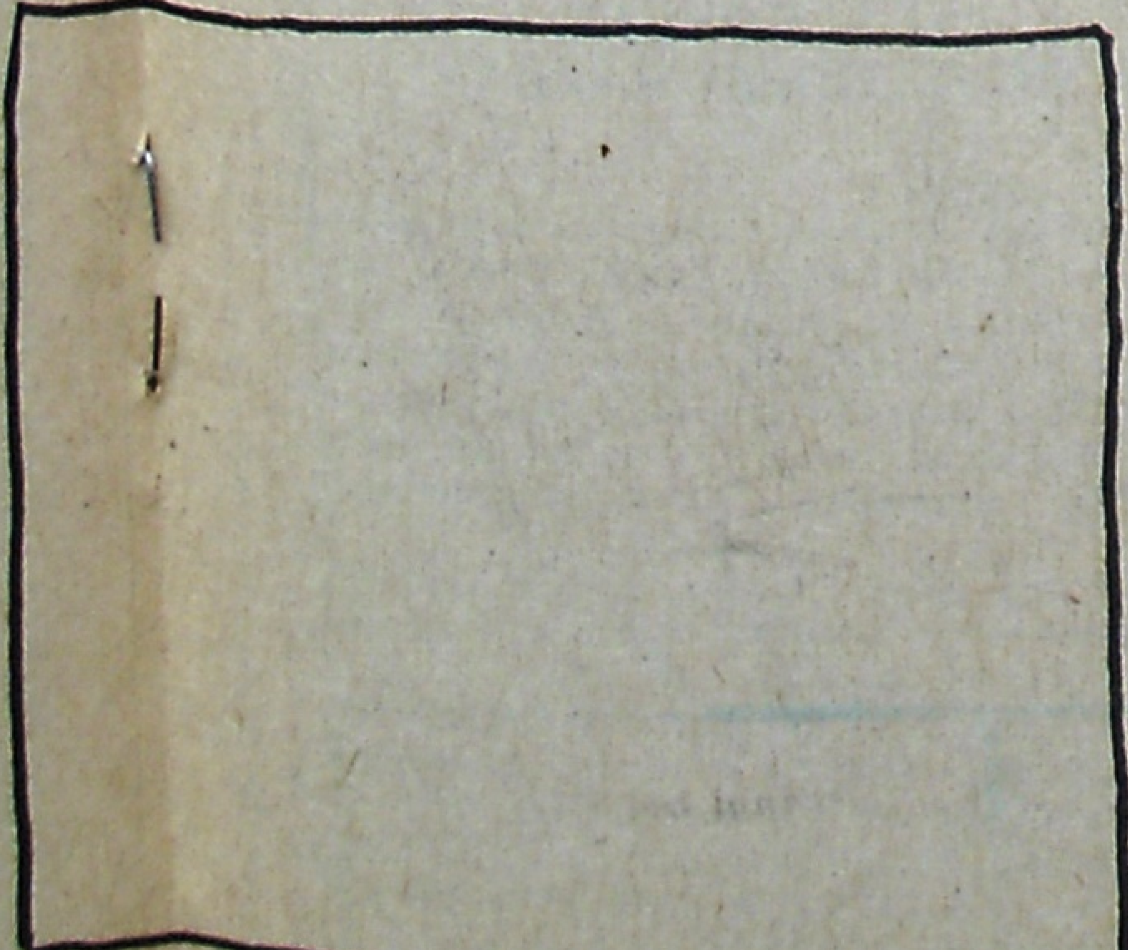
Peterdi Pál:

Kétforintosra négy lukat fúrok és eladom egy tízesért, mint divatgombot.

Mikes György:

Javaslom, hogy csak Takarékossági Világfélnapot rendezzenek.

Dallos Jenő:

– Spórolok a gondolatokkal és a tustintával.

KI VOLT NYAVALYKA KAOLA

Csámcsogi néni ezúttal egy csendesnek ígérkező éjszakai órát választott ki, hogy meggyötörje alultáplált lelkemet.

— A mi utcánk ó be szép... — énekelte az idős választópolgár a magasföldszinti lakókat kevéssé jellemző avítt stílusban.

— Hát még a neve! Most ezzel foglalkozik mindenki, az újságok is, meg az emberek.

Kicsit álmos voltam, de megpróbáltam barátságos lenni ehhez a Csámcsogi nénihez. Mégiscsak vette a fáradságot, hogy felzavarjon álmomból!

— Mi van ezekkel az utcanevekkel? — hunyorogtam az ősz lakótárs körvonalaira.

Csámcsogi Abaújné született Spacc Kisztihand Delikátesz olyan huncutul nézett rám, mintha ötven évvel ezelőtt találkoztunk volna és én lennék a pénzes postás.

— Itt van például a Nyavalyka utca — jelentette ki. Átmeneti kabátja zsebéből várostérképet ráncigált elő, ujjával mutatta a Nyavalyka utcát.

— Mi van vele? — kérdeztem riadtan. — Elterelték?

Éjjel két óra volt, már az is csoda, hogy egy ilyen kérdés az eszembe jutott.

— Nem terelték el — üvöltötte a megkérdezett. — Csak van egy új tendencia, miszerint az utcákat híres emberekről nevezik el, de úgy, hogy a régi név se szenvedjen csorbát.

Egy kicsit vacogtak a fogaim, ezt jeladásnak vehette, mert folytatta.

— A Molnár utcából például Molnár Ferenc utca lesz, a Szép utca pedig Szép Ernő nevét veszi fel.

— Ez szép — mondtam neki a saját stílusomban. — De hogy jön ide a Nyavalyka utca?

— Nem jön ide, itt van — mutatta tömzsi ujjaival a várostérképen. — Egyébként felveszi Nyavalyka Kaola nevét.

Akkorát nyögtem, hogy akár a rádió is közvetíthette volna, a kortárs zenét bemutató sorozatában.

— Ki az a Nyavalyka Kaola?

— Róla nevezték el a nagyobbik lányát — mondta Csámcsogi néni. — Ez a lány aztán a Kökörcsin közben lakott, amiből időközben Kökörcsin Béla sugárút lett, de ez már egy másik történet. Visszatérve Nyavalyka Kaolára, ez a hölgy, jó órában legyen mondva, a harmincas években, amikor még a mostaninál is kellemetlenebb volt a gazdasági válság, a hatóságok

éberségét megkerülve, megevett harminc deka császármorzsát. Amikor azután néhány év múlva visszatért tettének színhelyére, olyan méregbe gurult, hogy hanyattrúgta magát és feldobta a talpait. Tudja miért?

— Nem tudom.

— Mert azt a helyet, ahol ő annakidején a hatóságokat kijátszva császármorzsát evett, akkor már Rongyolda térnek hívták.

Már majdnem három óra volt, kit ne érdekelne ilyenkor néhány fontosabb köztéri utca históriája?

— S most mi a Rongyolda tér neve?

Csámcsogi néni akkorát ugrott, mint egy levelibéka, amint éppen megkapja a neki küldött dísztáviratot.

— Elnevezték Rongyolda Matildáról, aki az első Magyar Kártyamentő Egylet segédhamisítója volt. Nagyon ismert nő volt a maga idejében, kár, hogy soha nem volt ideje, annyira el volt foglalva a kártyamentéssel, hogy ki se látszott belőle.

— Talán kármentő volt ez a Matilda? — igyekeztem jó irányba vinni a beszélgetés fonalát.

Született Spacc Kisztihand Delikátesz akkorát legyintett, hogyha a Honvédban focizott volna, biztosan kiállítja a játékvezető.

— Mit akadékoskodik mindig, talán ezért kapja a fizetését? Ha kármentő, akkor kármentő, nem mindegy?

Zavartan toporgott, kezében a várostérképet gyűrögette. Végül csak előjött a farbával.

— Ez a Nyavalyka Kaola nem is evett meg harminc deka császármorzsát, csak huszonhetet — súgta a fülembe, miután körülnézett és megbizonyosodott arról, hogy a helyszínen csak nekünk vannak füleink.

Teljesen elszörnyedtem.

— Ez szörnyű, vagy legalábbis borzasztó — mondtam. — És hogy tetszett erre rájönni?

Csámcsogi néni már lefelé csámpázott magasföldszinti lakása irányába, negyvenhármas fapapucsa úgy csattogott, mint egy rosszul beállított tiki-taki, úgy szólt vissza:

— Láttam annakidején, hogy három dekával átvágták a fűszeresnél, s most mégis utcát akarnak elnevezni róla.

Föld S. Péter

NYOMKÖVETÉS

LUDAS MATYI az Ikarusban
– Uhri-kocsitól a pelenkásbuszig –

Aki megáll Mátyásföldön a világ egyik legnagyobb autóbuszgyárának bejárata előtt, az szálldogáló német szavakat hall, és szállingózó újságírókat lát. Szinte óránként érkeznek ide iskolai csoportok s kíváncsi turisták, akár a Niagara-vízeséshez. A portának nagyobb a forgalma, mint a Hotel Hiltonnak, és nem lenne csoda, ha a portás is hét nyelven beszélne itt. Ezért ki lehetne írni a bejárat fölé, hogy Ikarus Karosszéria- és Járműgyár, valamint Idegenforgalmi Részvénytársaság.

Azelőtt az Uhri Testvérek Autókarosszéria- és Járműgyár Közkereseti Társasága tevékenykedett itt. A gyáralapító Uhri Imre kovácsmester műhelyéből kikerülő első kocsik óta sok minden változott az Ikarus törzsgyári telepén, ma már fejlett gyáripari technológiával készült luxusautóbuszok falják a kilométereket Venezuelában is. Ott élt Uhri Imre fia Uhri Zsigmond, aki könnyes szemmel simogatta meg Caracas utcáin a legújabb városi Ikarus-autóbuszokat. Zsiga bácsi munkakönyve ma is féltett ereklye a gyárban, de őt magát is megölelgették a régi szakik, amikor három éve hazalátogatott. Az öreg felismerte és nevén szólította a volt kollégákat, megkérdezte tőlük hogyan élnek, amit talán egy kicsit irigykedve hallott Nagy Gábor, vezérigazgató, hiszen a 11 ezer dolgozó között járva manapság az is öröm, ha a dolgozók mondják, hogy jön a vezér, ám ő nem kérdezheti meg mindenkitől, hogy van a kedves felesége.

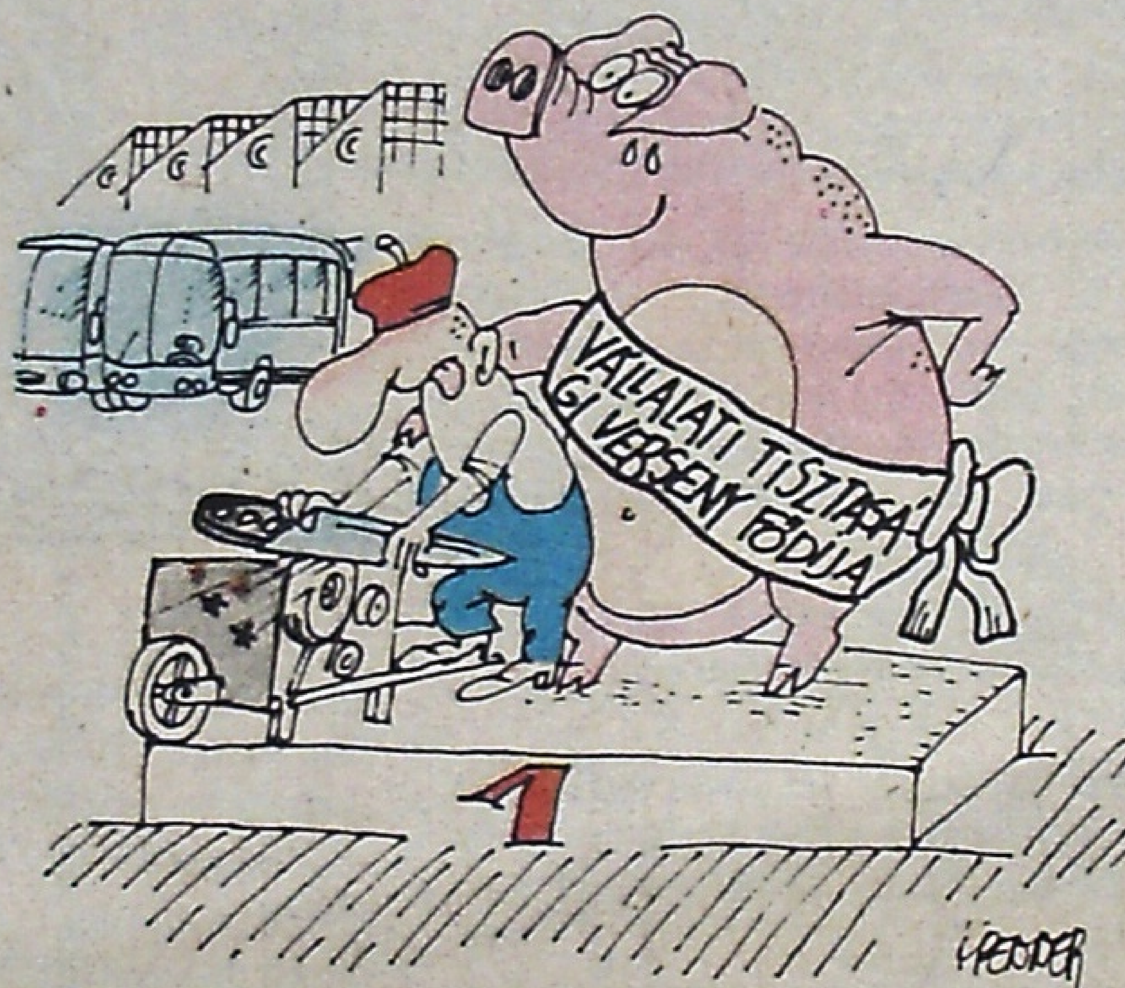
Az Ikarus mátyásföldi telepének nincs felesége, mégis van egy gyermeke, a székesfehárvári gyár. Aztán, ahogy minden rendes családban szokás, a gyerek a szülő fejére nőtt. Ami a szülőnek maradt, az a munkaigényesebb autóbuszgyártás és a csuklósbusz. Csuklósbuszban Mátyásföld nagyhatalom. A negyvenöt országra kiterjedő autóbuszexport mellett a mátyásföldi és a székesfehérvári telep között belső export is történik. Székesfehérvár exportálja a törzsgyári telepre az szb-titkárokat, Mátyásföld Székesfehérvárra az igazgatókat.

A vállalat további két egysége a móri és a szegedi telep. Ezért a gyáregységek között szépen fejlődik a kapcsolat. Móron jó bor van, Szegeden pedig finom a halászlé. Könnyen lehet, hogy a legközelebbi telephely Tokajban vagy Badacsonyban létesül. Persze, a vállalat dolgozói nemcsak kölcsönös belföldi gyárlátogatásra mennek szívesen, hanem külföldi kiküldetésre is, ahol területfelelősként irányítják a helybeli munkásokat az autóbuszalkatrész összeszerelő üzemekben. Ilyen összeszerelő üzemek működnek Angolában, Mozambikban, Kubában és Irakban, bár ezeken a tájakon maláriaszúnyogok is működnek, de anyagilag mégiscsak jobban jár egy magyar dolgozó, ha egy ilyen távoli vidékre az Ikarus-szal, nem pedig az IBUSZ-szal utazik.

Egyébként Vlagyivosztoktól Los Angelesig igen sok városi ember utazik Ikarus autóbusszal. Előfordulhat, hogy az Ikarus autóbusz feltűnik San Francisco utcáin is, s akkor Stone hadnagy és Keller felügyelő ezzel üldözhet egy notórius nehézfiút. A nehézfiúkon kívül az afrikai városokban olykor kecske is utazik Ikarus buszon. Ott nincs kiírva, hogy a buszon mekegni vagy bőgni tilos.

Az egyik legújabb termékük a 194-es típusú városi, elővárosi autóbusz, Volvo alvázon. Ez az 1982-es BNV kitüntetett járműve. A vásáron történt, hogy két tizenéves srác nézte ezt a buszt. Idesüss, Volvo, kiáltotta az első srác lelkesen. Hülye vagy, ez Ikarus, szólt a másik, amikor a Volvo felirat mellett az Ikarus nevet is elolvasta. Na, még ilyet se láttunk, állapodtak meg aztán csodálkozva. Azonban az Ikarus gyár termékei közül még sok másikat se látott a földi halandó. A trolibusztól kezdve a repülőtéri „elvarázsolt kastély" autóbuszig gyártottak már könyvtárbuszt, ABC-buszt, mozgó ruhabolt autóbuszt, látásvizsgáló buszt, röntgenbuszt és csecsemőbuszt, amelyben menet közben pelenkázták a böldcsődéseket. Egyedi megrendelésre készült Drapál János motorversenyző étkezővel, hálószobával és műhellyel berendezett busza, a kuvaiti emir golyóálló tárgyalóbusza és egy svéd beategyüttes csiricsáréra befestett különbusza, amely láttán némely autós keresztet vet az országúton.

KOLLEKTÍV DISZNÓTOR

Most már nehéz lenne kitalálni, hogy milyen extrabuszt gyárthatnának még. Talán egy mozgó szülészetet, egy mozgó üvegvisszaváltót, vagy egy mozgó csillagvizsgálót, amelyben az árak emelkedését is követhetné az utas. A kitalálásban segíthet Dabi Lajos, a gyár egyik híres újítója, akinek a görgős kuplungpedál mellett 170-nél több újítása van, s már többször járt Kínában. Talán ezért is gondolják azt néha a gyár újítási irodájában, hogy kínaiul beszél.

Az exportképes termelés közepette egy kicsit meglepő, hogy az Ikarusban két éve nem osztottak nyereségrészesedést. Igaz, sok a hiteltörlesztés, szükséges a fejlesztés. A dolgozók ezt megértik, és idegnyugtatásként elmennek horgászni. Amióta nincs nyereségrészesedés, hatszáz horgász van a vállalat központi telepén. Azt mondják, a leglelkesebb horgász Kovács György párttitkár.

A mátyásföldi telepen igen közkedvelt a tisztasági verseny a gyáregységek és a főosztályok között. A verseny fő díja egy 180 kilós disznó, amely az üzemi konyha maradékán hízik ekkorára. A disznót félévenként osztják, most november-decemberben ismét vágnak. A tisztaság és a vagyonvédelem területén elért eredményeiért a BUSZ I. gyáregység esélyes a disznótorra.

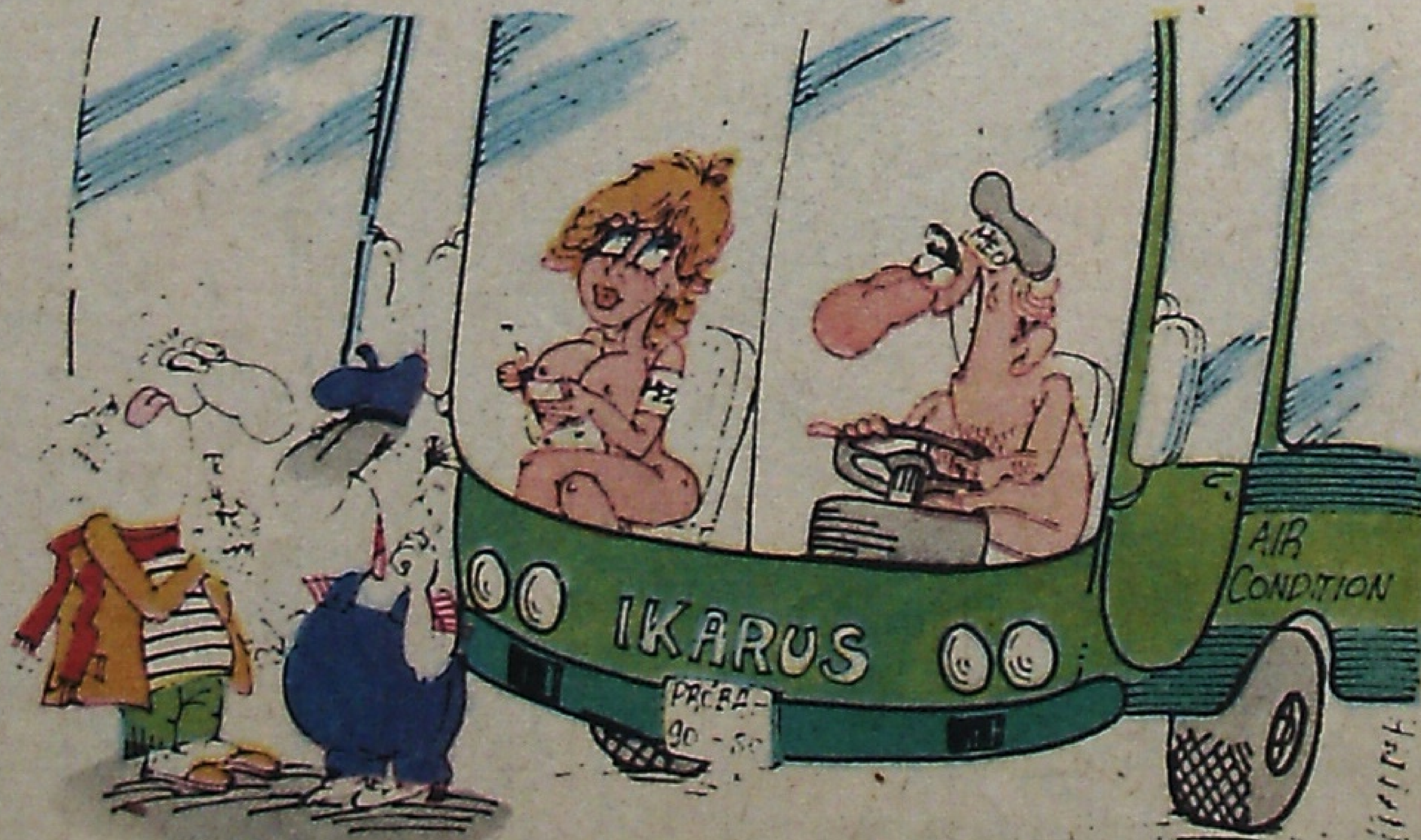
Verseny ide, vagyonvédelem oda, azért az üzemi szarkák néha eltüntetik a buszokról a párásodásmentes tükröket, meg a leszállást jelző csicsás jelzőgombokat, amiket biztosan amiatt raknak ki otthon az ágyuk fölé, hogy még álmukban is Ikarus autóbuszon érezzék magukat.

A főbejárat homlokzatán hét jelvény jelzi, hogy az Ikarus hétszer volt kiváló vállalat. A görög monda szerint Ikarosz közel repült a Naphoz. Mégsem azért szédült le onnan, mert a fejébe szállt a dicsőség. Vakmerő, nagy vállalkozása közben csupán megolvadt a viasszal összeragasztott szárnya, Lehet, hogy eljön az idő, amikor szárnyas utóbuszok repülnek fel Mátyásföldről. A szárnyukat lehetőleg ne viasszal ragasszák oda.

Tormai László

A JÓ MINŐSÉGET TARTANI KELL

– És itt ellenőrzik a légkondicionálót és a fűtést . . .

Krenner István rajzai

TALÁLKOZUNK A MŰVELŐDÉSI HÁZBAN!

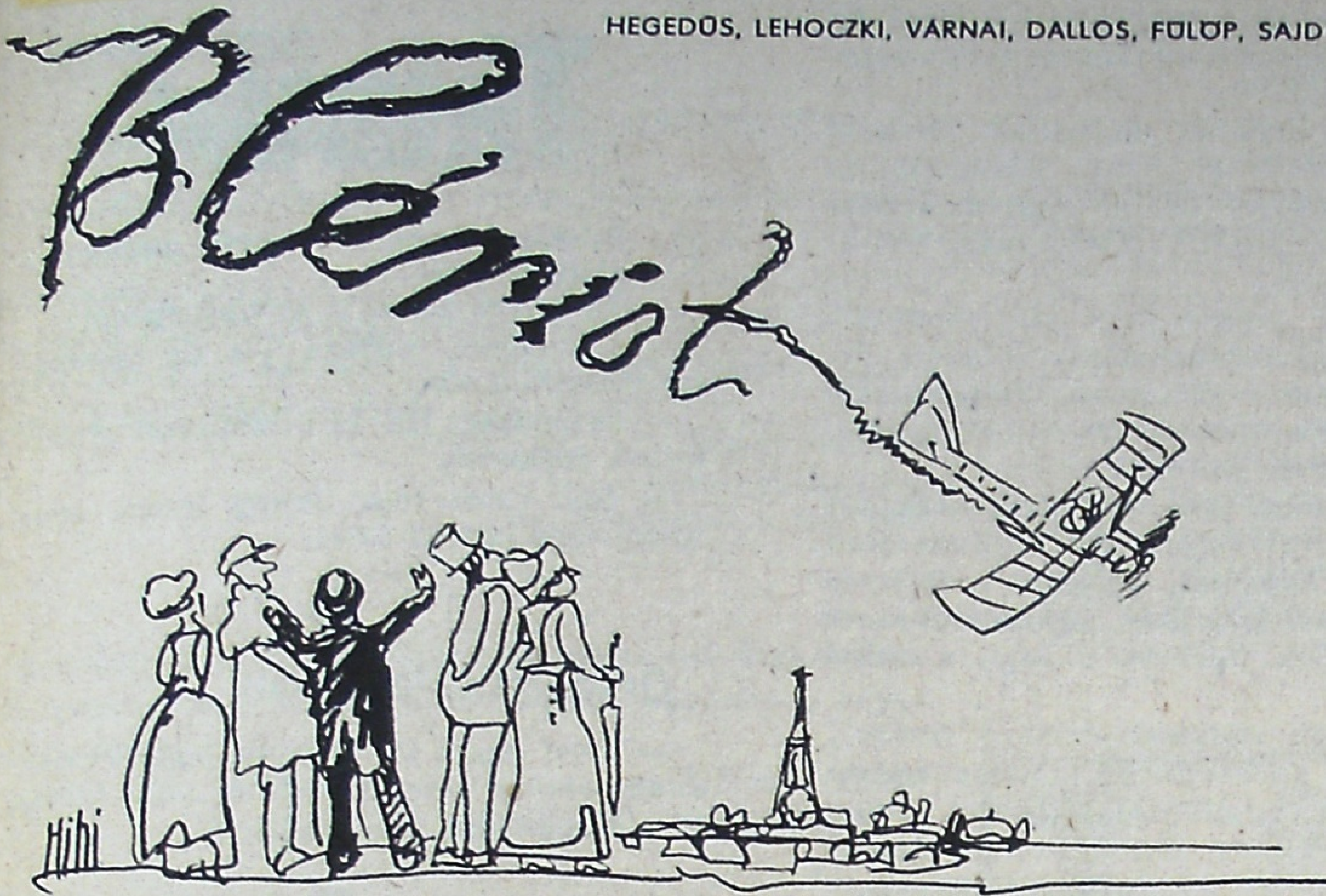
Szocialista brigádok meghívására, *október 28-án fél háromkor*, Ludas Fórum keretében várjuk az Ikarus dolgozóit a mátyásföldi művelődési házuk színháztermében. A feltett kérdésekre megpróbál válaszolni: *Radványi Barna, Somogyi Pál, Peterdi Pál, Endrődi István és Tormai László.*

Ha néhány kérdés válasz nélkül marad, akkor *november 8-án fél háromkor* ismét Ludas Fórumot tartunk. Ha nem marad kérdés válasz nélkül, akkor is válaszol: *Mikes György, Radványi Barna, Somogyi Pál, Peterdi Pál és Tormai László.*

A fórumok idején karikaturistáink Ludas Galéria kiállításon mutatkoznak be az Ikarus művelődési házban.

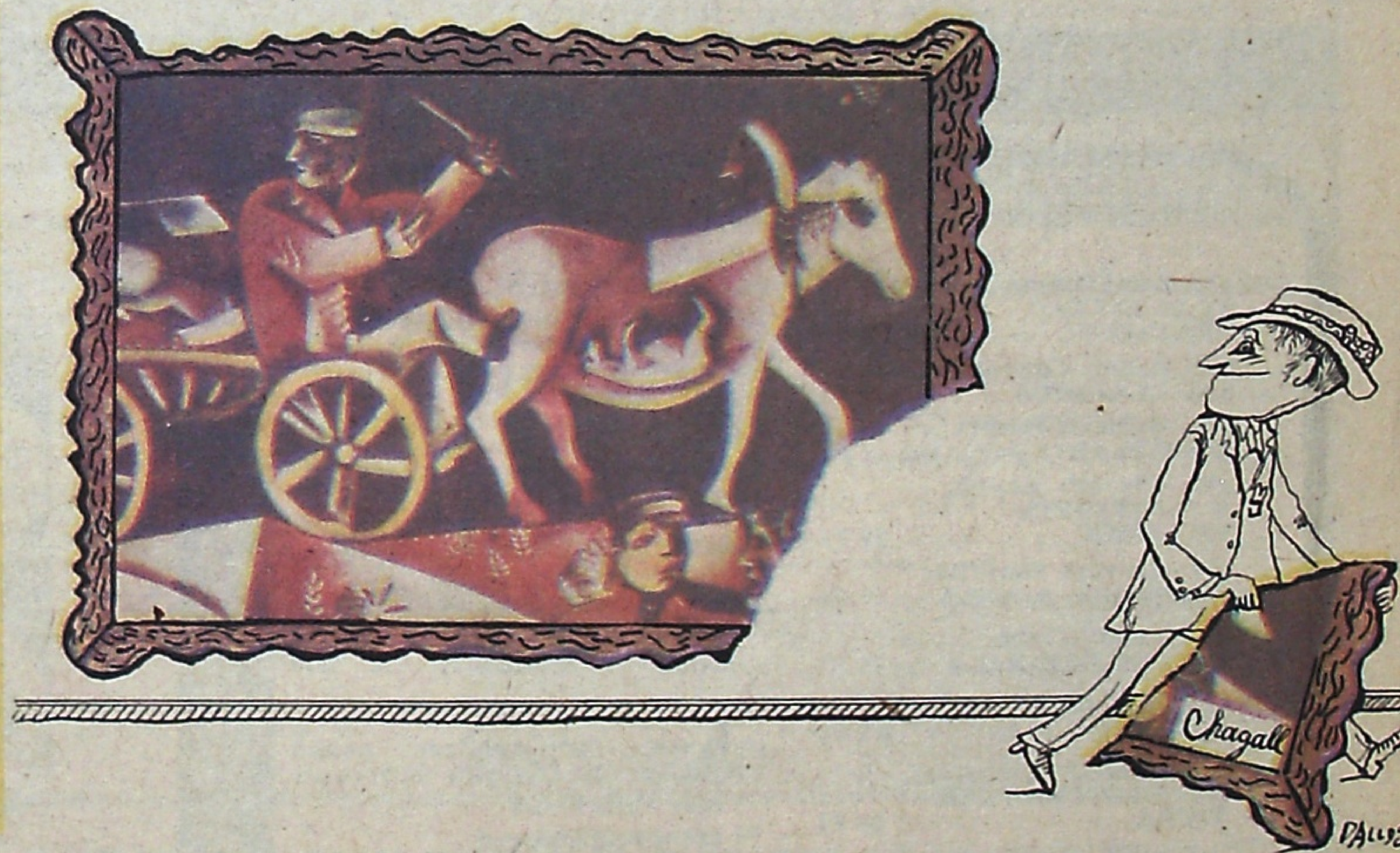
Autogram

HEGEDŰS, LEHOCZKI, VÁRNAI, DALLOS, FÜLÖP, SAJDIK

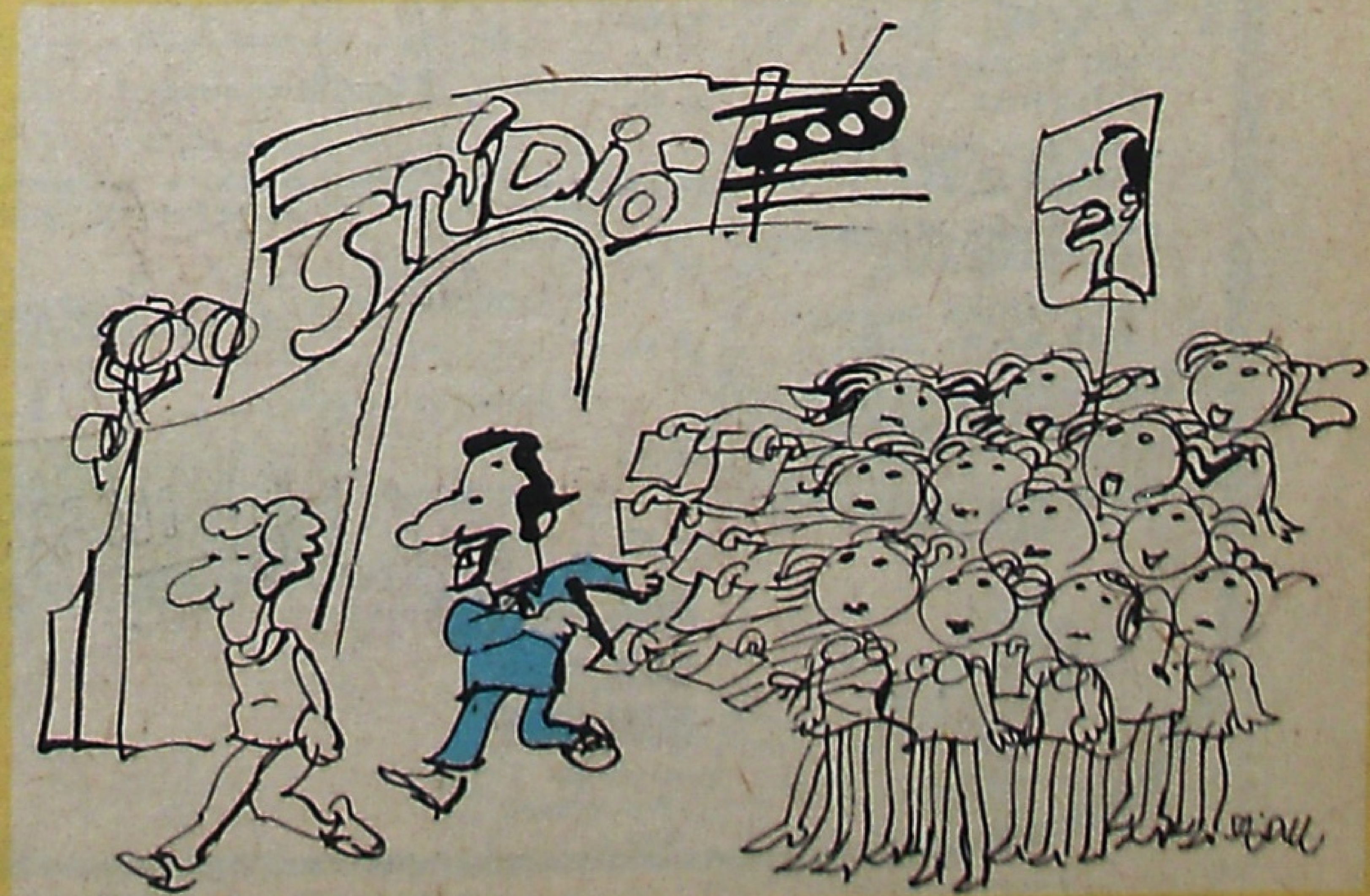

Egymásra nézve...

Levelezőlap-gyűjteményemből halásztam ki ezt a fél évszázados képeslapot, amelynek hátlapján a feladó az alábbiakat hozta a címzett „Kemény (Laczi) Ila úrleány" tudomására:

„Drága Laczikám! Beszüntetem a havi csomagot, s felmondom a hosszú lejáratra tervezett viszonyunkat, mert nagyon innen vagy azon teljesítő képesség határán, mely nélkül nekem még oly szép fiú sem kívánatos, mint Te, Laczika!

Búcsúzom mindenkorra: Zsuzsi"

A kép — kétség nem fér hozzá — Zsuzsit és „Laczikát" ábrázolja teljes menetfelszerelésben... A könnyebb eligazodás kedvéért: a huszárőrmesterre emlékeztető Zsuzsi egyik kezében lorgnont (nyeles szemüveget), másikban virágcsokrot szorongat, a mellette álló Ila, pardon „Laczika" pedig sétabotot. A felvétel minden bizonnyal akkor készült, amikor „Laczika" teljesítő képessége ellen még nem merültek fel kifogások, és folyamatosan kapta a csomagokat.

Ezek után figyelemmel elolvastam Székely Gabriella tanulmánynak beillő filmkritikáját (Új Tükör 1982. oktber 10.) az Egymásra nézve című új magyar filmről. Abból ragadtam ki az alábbi részleteket:

„...akármelyik rétege felől is közelítjük Makk Károly új rendezését, a Galgóczi Erzsébet Törvényen belül című kisregényéből készült Egymásra nézve című filmet, tanácstalanul kapkodjuk fejünket."

„Az egyetlen dolog, ami izgalmas volna ebben a szerelmi történetben, amire kíváncsiak volnánk, az a folyamat, ahogyan a teljesen normális hormonháztartású, kiegyensúlyozott testiségű Líviában fölébred a vágy a másik nő iránt."

„Valahogyan úgy vagyunk ezzel a filmmel, mint a filmbéli nyomozótiszt (Szirtes Ádám), akit a Lívia elleni gyilkossági kísérlet kivizsgálásával bíznak meg. Tapintatosnak igyekvő zavarában a két nő viszonyát tisztázandó azt kérdezi a kihallgatáson Évától: — És tessék mondani, ezt hogyan csinálják maguk?"

Fenti „dokumentumot" azzal a nem titkolt szándékkal adom közre, hogy a kitűnő új magyar film megtekintése után legalább a Ludas Matyi olvasói ne kapkodják tanácstalanul fejüket. Mert, kérem alássan, — amint a mellékelt „dokumentumból" kiderül — „ezt" a nők úgy csinálják, ahogyan a férfiak a „normális hormonháztartású" nőkkel; csak addig küldik a csomagot, amíg van értelme a dolognak. Persze ennek az ellenkezőjére is van példa.

Mást ne mondjak, én a lehető legnormálisabb hormonháztartással rendelkezem, mégis az utóbbi időben már csak elvétve kapok csomagot a feleségemtől...

Szilágyi György

TRIBÜN

A Bundesliga egyik csillaga megkérdi a játékostársát:

— Te mivel töltöd a szabadnapodat?

— Lemegyek vidékre, ott tíz pfenniggel olcsóbb a sör.

— Ostobaság. Ha az útiköltséget is számítod, ráfizetsz.

— Szó sincs róla. Addig iszom, amig nyereséges lesz az üzlet.

•

Párbeszéd a zuhany alatt.

— Most olyan jól játszom, hogy kétszer-annyi ember szurkol nekem, mint tavaly.

— Hogyhogy? Megnősültél?

•

Dick Coop, a Coventry játékosa harmincnégy éves korában visszavonult és egy kis régiségüzletet nyitott szülővárosában, Leamingtonban.

— Értesz te egyáltalán a régiségekhez? — kérdezte egyik barátja.

— Hogyne értenék — mondta a veterán. — Hiszen tizenhat bajnoki szezonnal a csontjaimban magam is régiség vagyok.

AZ OLVASÓ OLDALA

HAJNAL-DOSSZIÉ

HAJNAL HELYETT HEGYI-DOSSZIÉ?

Tisztelt Hajnal Csaba! Ha valaki a szabadidejét azzal tölti, hogy a gazdálkodók után nyomoz, annak a lakbérét felemelném annyira, hogy valóban az emeleten is állatokat tartson a jobb megélhetés reményében. Őrültségeket én is tudok kitalálni, de akkor a rovat nem Hajnal-dosszié lenne, hanem Hegyi-dosszié.

Hegyi Kálmán
Szentmártonkáta,
Széchenyi u. 2/a. 2254

■

Remélem, hogy Hajnal Csaba javaslata egy kisvállalkozás keretében megvalósul és fővárosunk megkapja a nagyközség címet.

Nagy Viktor
Budapest, Baross u. 124. 1089

■

Úgy látszik, Hajnal Csaba disznókat akar tenyészteni városi lakásában. A kukoricát az erkélyen termelné, a csávázást pedig bizonyára a főzőfülkében végezné. Gondolom, naponta sétálni vinné a cocákat, nehogy a perzsaszőnyegre piszkítsanak.

G. I.
Dalmand 7211

■

Engem szörnyen felháboritott, hogy Hajnal Csaba nem közölte előre az olvasókkal, hogy vidékre készül! Most már tényleg kiváncsi vagyok arra, ki ez az ember és hogyan kutatta ki az igazságot? Beállitott talán VIDÉKEN egy házhoz és azt mondta: én vagyok a Hajnal Csaba, jöttem megnézni, honnan a jómód? Szerintem az emberi módon való élés és a disznók száma között nincs összefüggés — kiváltképpen akkor, ha külön élnek.

Bárányné Polyák Edit
Szentes,
Somogyi B. u. 3/a 6600

■

A sertéstartók és -hízlalók nagy gondot vesznek le az állam válláról, s a húsellátás színvonalát is növelik. Ugyanakkor szükségessé válna az is, hogy az ezzel foglalkozók jövedelemadót fizessenek, az évi bevételnek mondjuk 20 százalékát. Megnyugtatás lenne a városiak részére, hogyha tudatában lennének annak, hogy az állattartók komoly jövedelemadót fizetnének ezek után a mellékfoglalkozások utáni pénzek tekintetében.

Körösi Géza
Székesfehérvár,
Lenin ltp. G. III. 5. 8000

LEGYEN VILÁGOSSÁG!

Kedves Ludas! Szeretnénk megkérni, hogy újra égjen a villany a házunk előtt. Már hónapok óta nem működnek az égők a XVIII. Rimaszombat út 28. és 38. számú házak előtt. Hiába telefonáltunk a Kispesti Villanytelepre, azok nem tesznek semmit. Kedves Ludas, már máskor is előfordult, hogy te segítettél problémáink megoldásában.

Gömöry G. Lajosné
Budapest,
Rimaszombat u. 28. 1185

IRÁNY A BÜFÉ

A János kórházban kevés a büfé — panaszkodnak a betegek és az orvosok. Ha jól körülnézünk a kórház területén, két falatozót is találunk. A Dél-budai Vendéglátó pavilonja szemre mutatós, de árukészlete szegényes. A kemény sajtok hiányoznak, a száraz húsárúk — téliszalámi, csabai-gyulai kolbász — csak ritkán kaphatók. Talán nagyobb baj, hogy a büfé szombaton kettőkor bezár. Vasárnap ki sem nyit — így nem kell zárnia. Megértenénk, ha a kórház orvosai és betegei a hétvégét otthon töltenék. A látogatókról és a bejáró betegekről nem is beszélve. Különösnek tartjuk, hogy az éjjel-nappal működő „üzem" a hétvégén büfé nélkül marad.

A Pest-budai Vendéglátó sem büszkélkedhet a kórház hátsó részében levő büfécskéjével. Szeptember 27-én, öt óra körül zárva találtam. A nyitvatartási időt feltüntető táblának még a nyomára sem bukkantam. A kórház dolgozói szerint: a szombat és a vasárnap itt teljes szünnap.

Javasoljuk: a Fővárosi Tanács VB. kereskedelmi osztálya hasson oda, hogy a nyitvatartási időt alkalmazzák jobban a kórházi körülményekhez.

(f. i.)

TÜCSÖK és BOGÁR

Aki mer, az nyer

Színes, szinkronizált szovjet film

Hóval borított erdőségekben, Észak zord telében játszódik a mesék fordulataira emlékeztető mai történet.

Edzett színész nem fagy meg!

(A Népújságból ollózta Orbán József, gyöngyösi olvasónk)

Imponálóan szerepelt a magyar női kajakválogatott a belgrádi világbajnokságon, s külön bravúr, hogy a nemzetek közötti pontversenyben az NDK mögött végzett, ezúttal megelőzve a Szovjetunió legénységét is. Alaposan kivette a részét a pontvadászatból *Géczi Erika*, a BSE 23 éves

Nocsak! Talán a leányságát!

(A Hétfői Hírekben bukkant rá Lehoczki István, kiskunhalasi olvasónk)

Gerdeen Color Tubusos szempillakozmetik

Krémes összetételű szempillafesték. Nem csíp, nem okoz szemgyulladást. Teljesen szagtalan és rendkívül könnyen kenődik. A krémből egy keveset a száraz kefére nyomunk és azt könnyedén előbb a felső, majd az alsó pillákra kenjük a kefe segítségével. Könny és vízálló, nem kenődik és hosszu ideig tart.

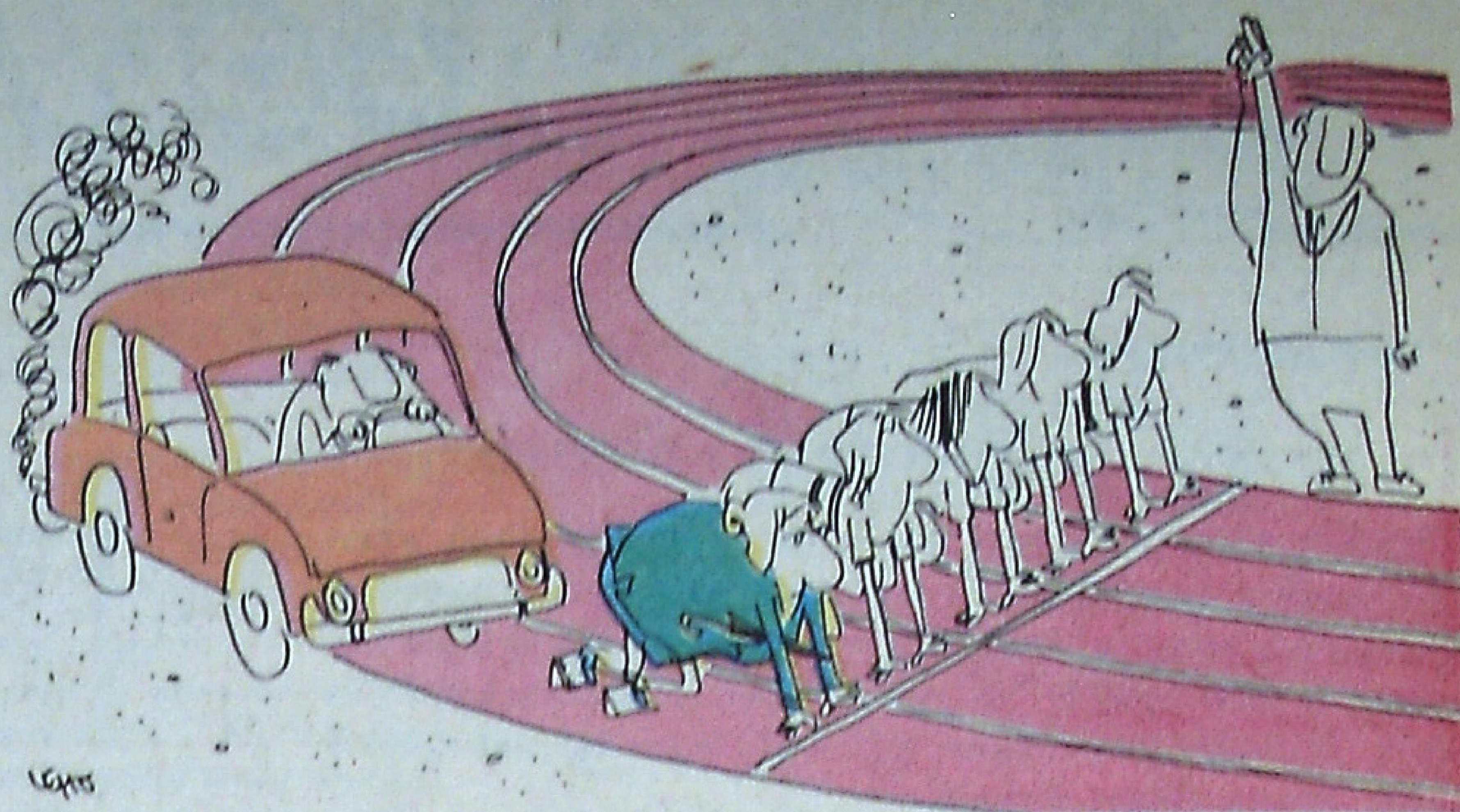
Na most kenődik, vagy nem kenődik?

(Beküldte Renner Mária, bakonygyiróti olvasónk)

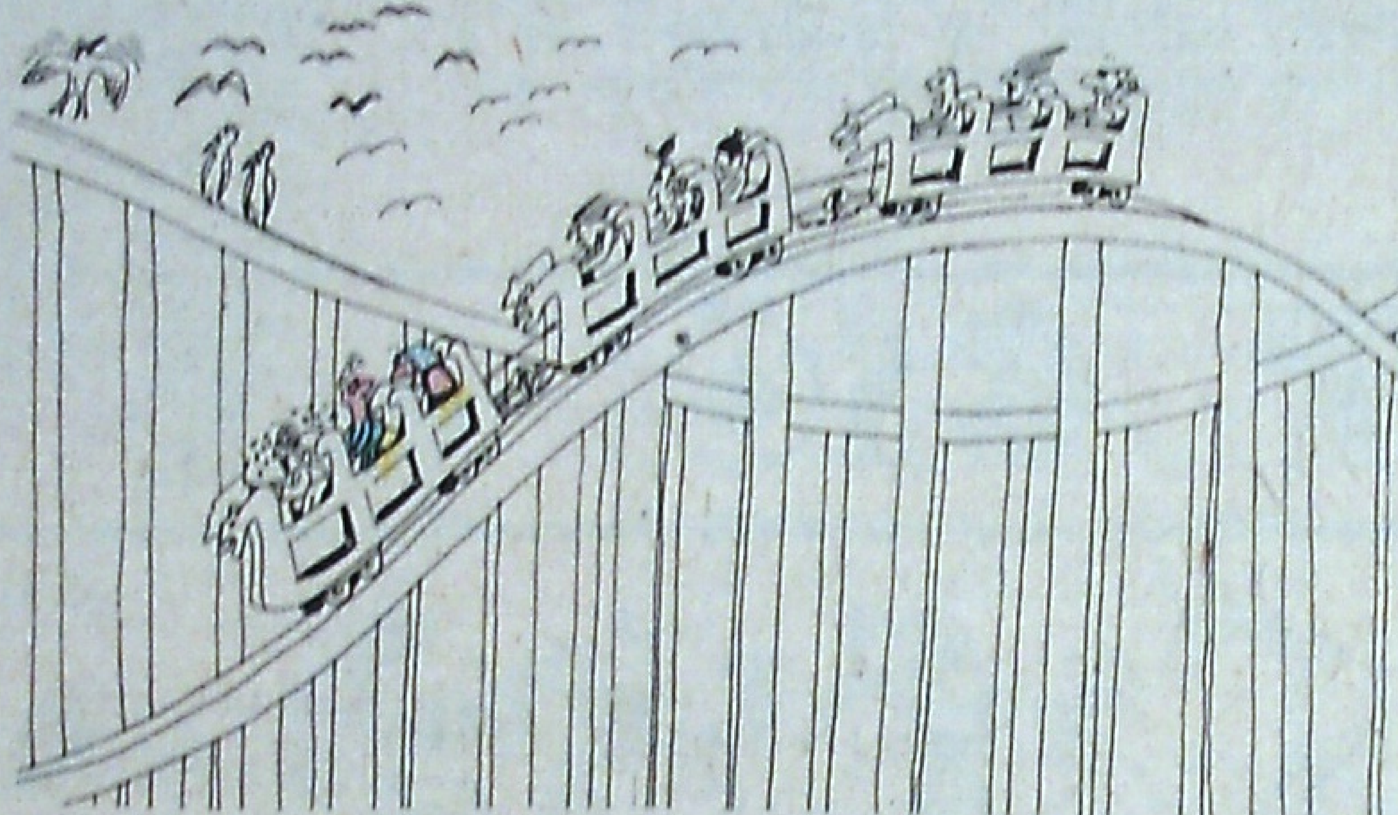

– Ha csak középszerű szarvas lennél, nem vadásznának rád annyian.

CSÚCSJAVÍTÁSI KÍSÉRLET

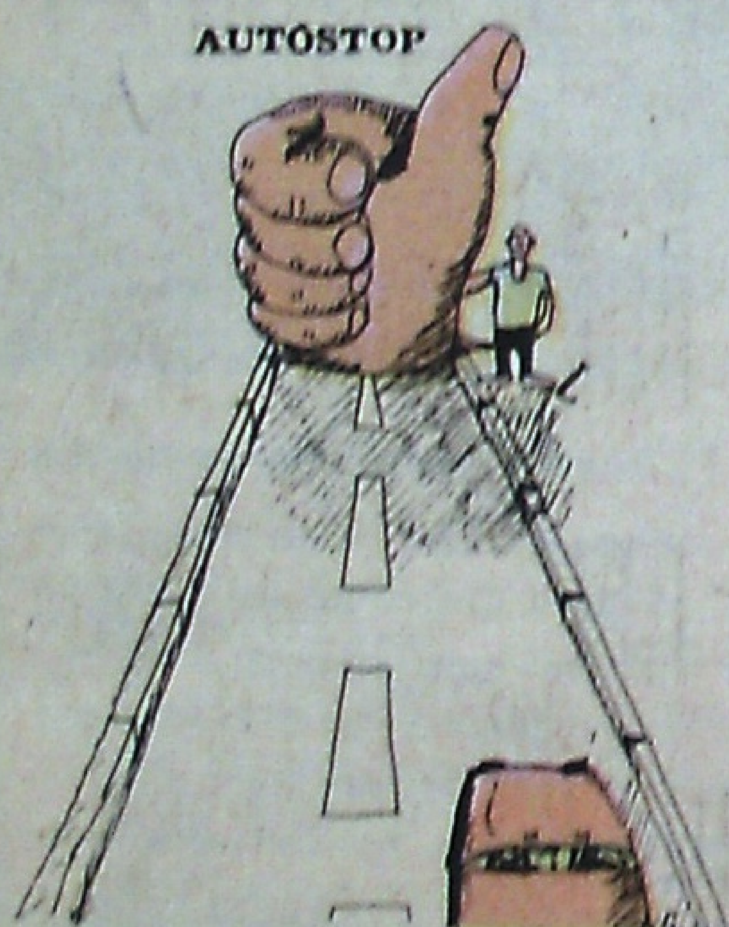
KARIKA-TÚRA-SULI

– *Mondja lelkem, ez a vonat megy Alsóripótyházára?*

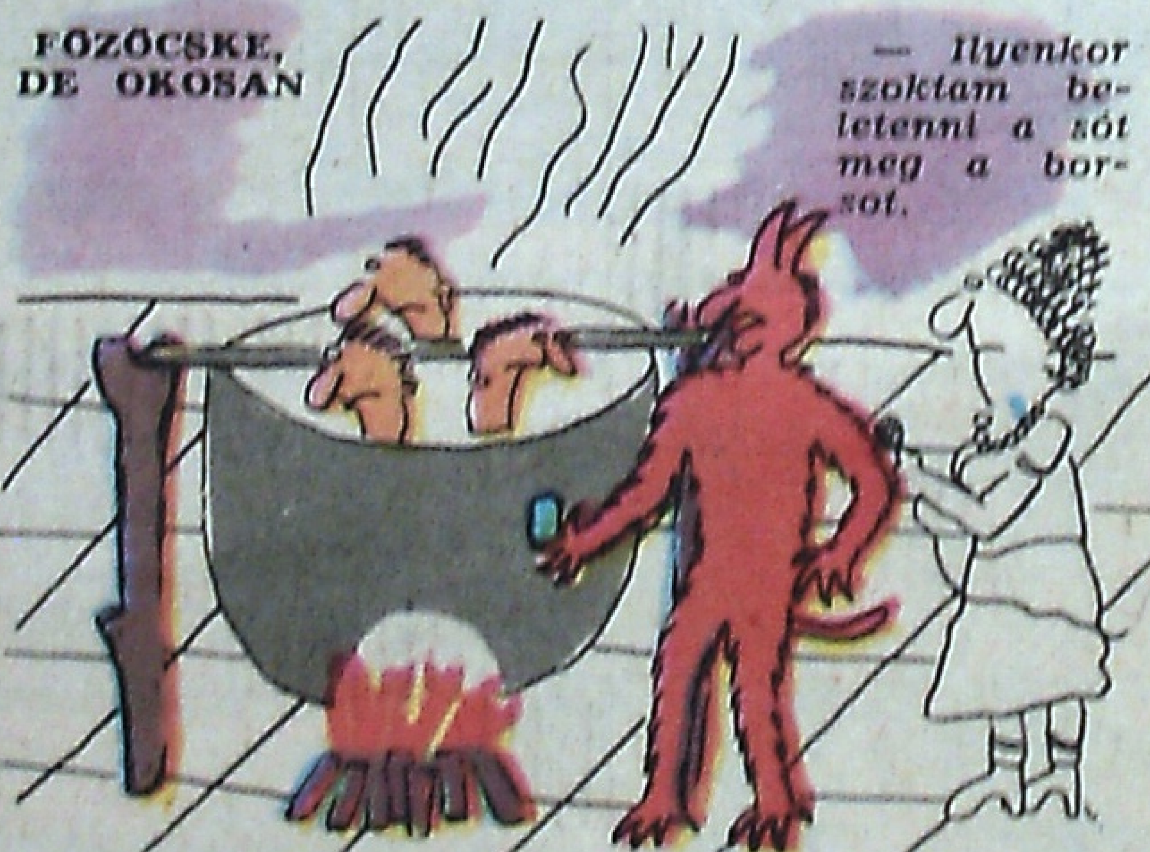
Ács Oszkár, 13 éves, Szeged, Retek u. 25/a.

AUTÓSTOP

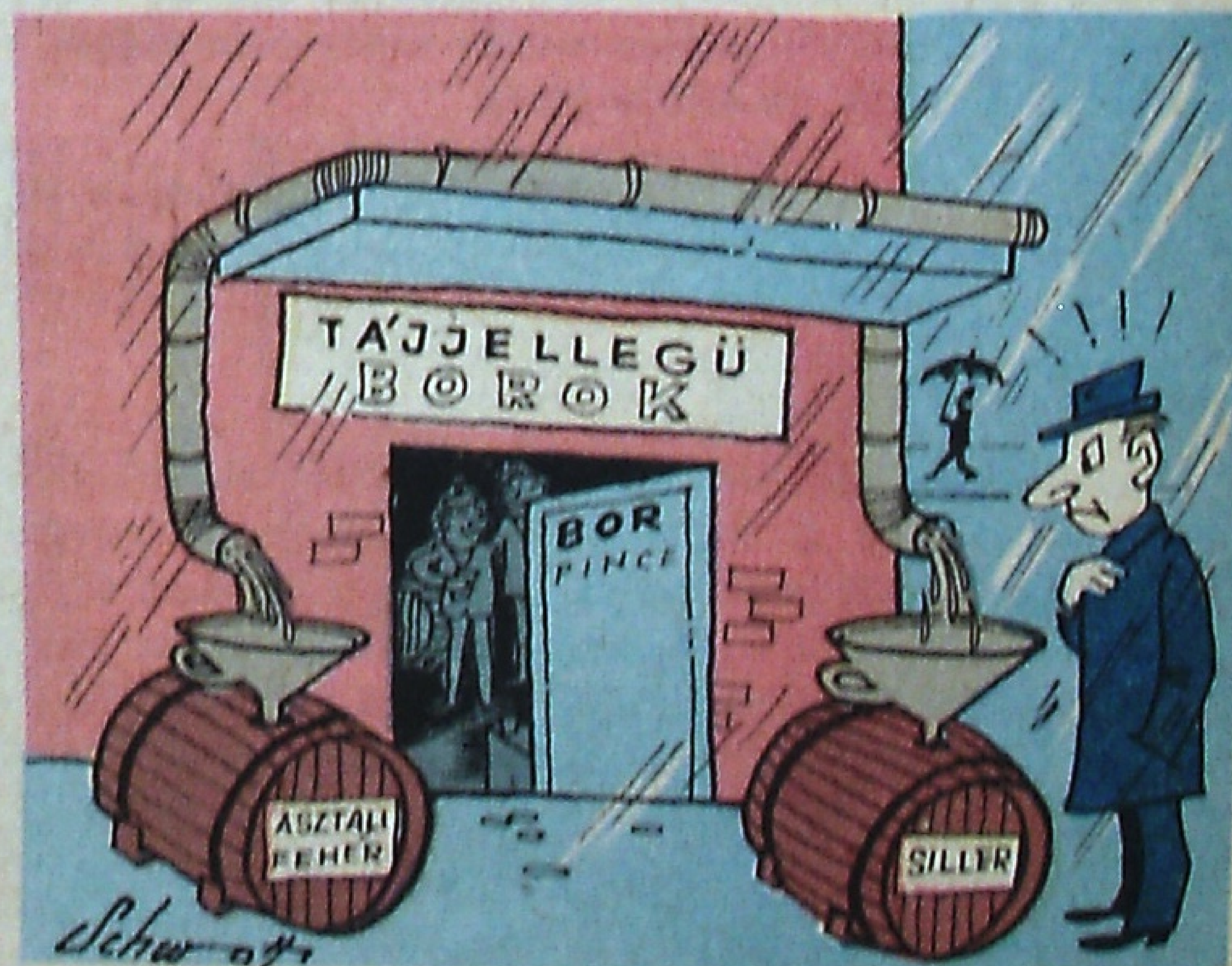
Auguszt Gábor 16 éves Kaposvár, Dimitrov u. 41.

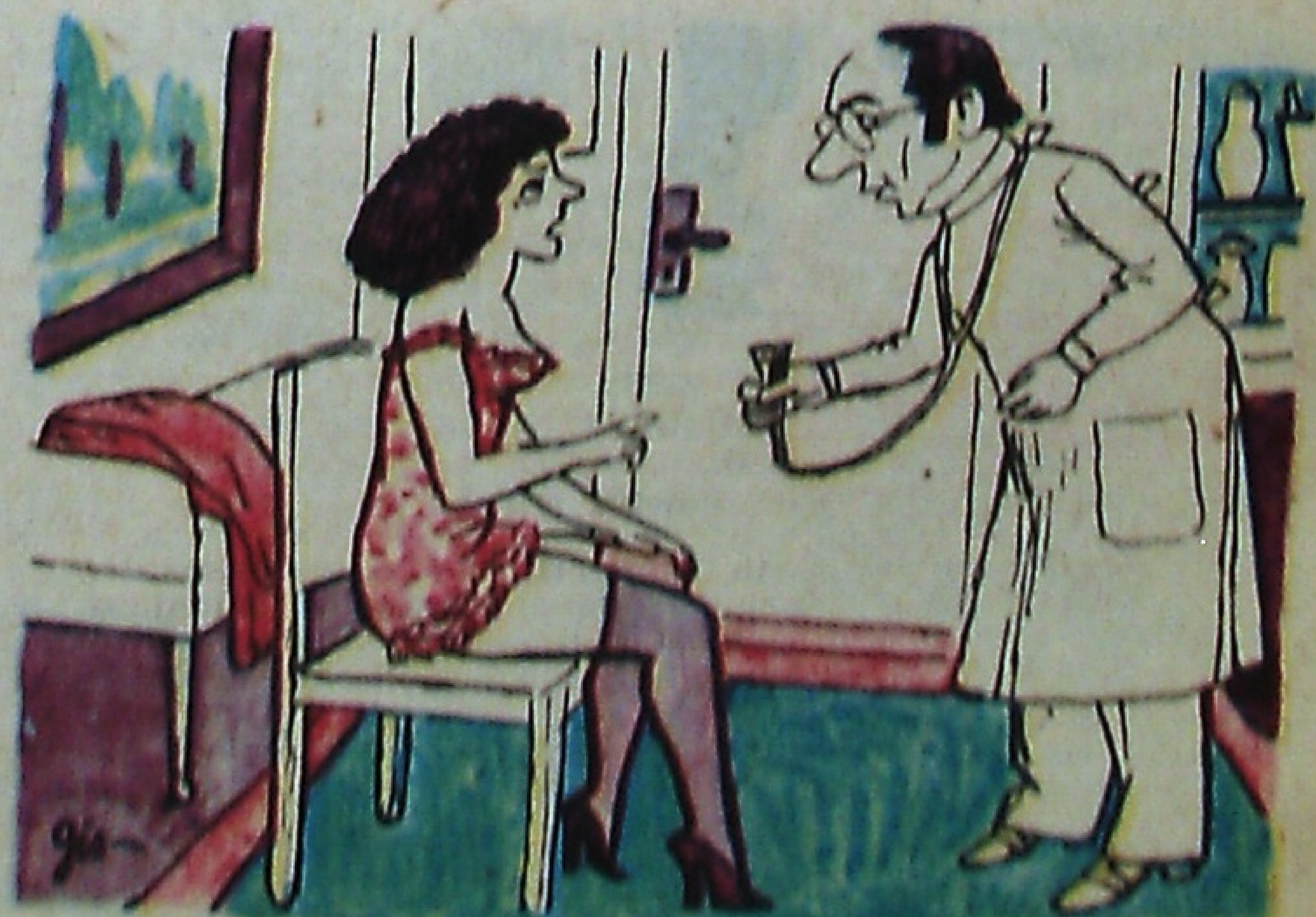
FŐZŐCSKE, DE OKOSAN

Tóth Lajos, 16 éves, Boldva, Arany J. u. 10.

ITT A SZÜRET

– Doktor úr, milyen gyógyszert tudna nekem ajánlani, hogy ne piruljak el a vámvizsgálatnál?

IN MEMORIAM JEAN EFFEL

RAJZOK A VILÁG TEREMTÉSE CÍMŰ SOROZATBÓL

– Ez az első vázlata . . .

– Négyhengeres, háromütemű, hetvenötös fordulatszámú . . . Száz évig is üzemeltethető!

IDEGEK

– Inkább drótkötélből csinálnó!

– Hat bőrt lenyúzhatnak róla, egy még mindig marad . . .

– Ez nem kell! Ugyis eleget kakaskodik majd . . . .

– Mi lesz veled, emberke?

JÓSNŐNÉL

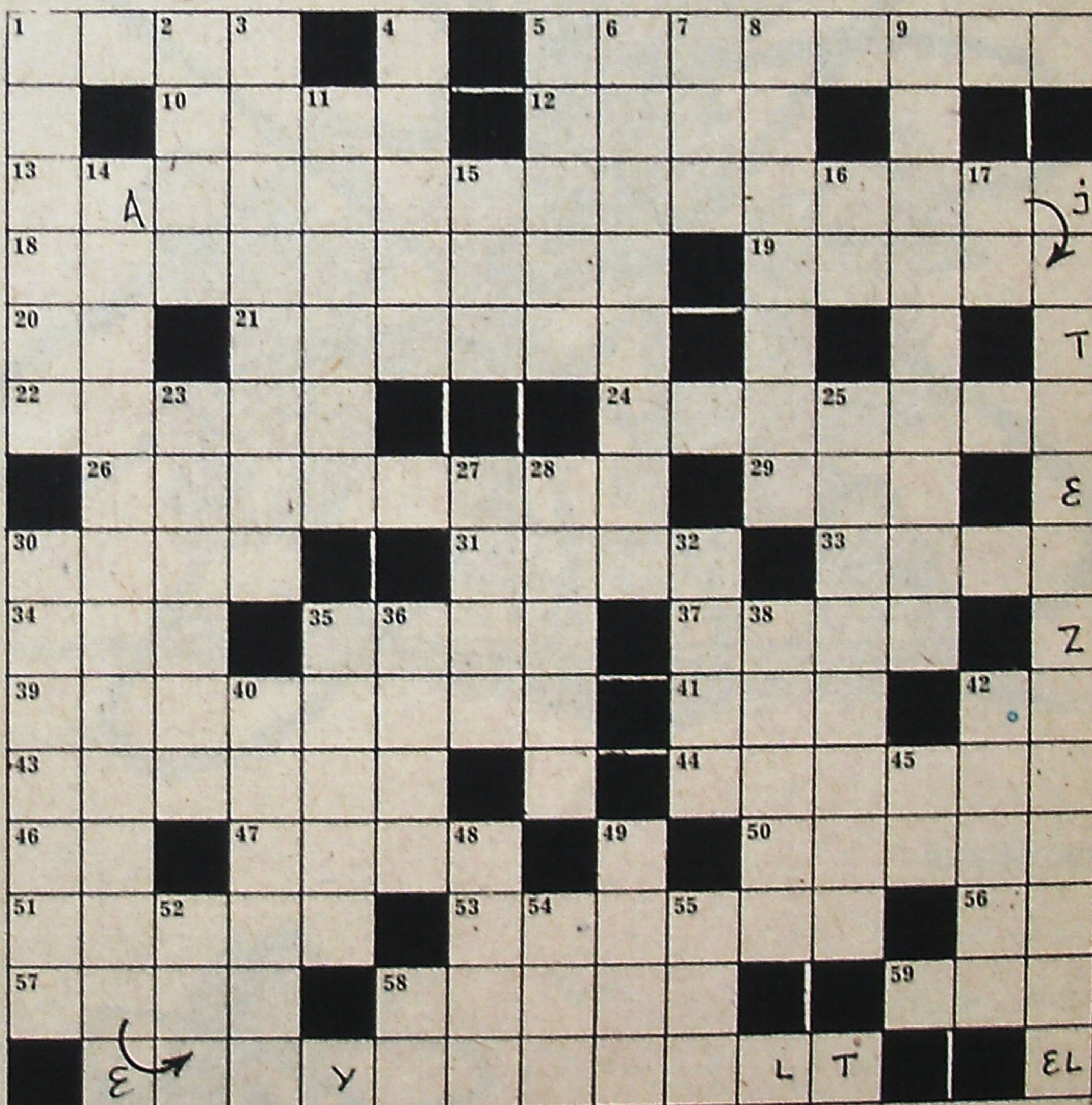
Mancika felkeresi a népszerű jósnőt, aki hosszasan vizsgálja a tenyerét, majd így szól: — Vízszintes 13. Mancika erre meglepődve feleli: — Kérem, a férjem még csak nem is beteg . . . Mire a jósnő némi tűnődés után: — Függőleges 14. Megfejtésül ezt a két sort kell beküldeni kizárólag levelezőlapon legkésőbb november 1-ig erre a címre: Ludas Matyi, Budapest 1977. A megfejtők között háromszor 200 forintot sorsolunk ki.

VÍZSZINTES

1. Égéskor keletkezik
5. Katonák erénye
10. Tó a Szovjetunióban
12. Valakinek a családi őse
18. Nehezen olvasható kézírás
19. Zenés (kissé elavult) műfaja a kabarénak
20. Saját kezűleg
21. „Mutatós” női fürdőruha
22. A szovjet rádió ismert kommentátora
24. Az iskolai oktatás koncepciója
26. Szónoklattan
29. A sakkozás exvilágbajnoka
30. Élősdi rovar
31. Ünnepélyes est
33. Bőven van sütnivalója
34. Az egyik oldal
35. Sátorlap
37. Vidámság
39. Ma már időszerűtlen magatartás jelzője
41. Összekevert rom
42. Igeképző
43. Erejéről híres bibliai hős
44. Csaknem, majdnem
46. Dátumrag
47. Izrael légiforgalmi társasága
50. Szabásminta, avagy filmrészlet
51. Buzdító szó
53. Nyolc tartományból álló vidék Észak-Olaszországban
56. A 30 vízsz. eleje
57. Lelkesedés jelzője, vagy villanykörte
58. Néger eredetű lassú tánc
59. Mondjuk: az ükapja

FÜGGŐLEGES

1. Hő ima
2. A Tisza egyik mellékfolyója
3. Hangszer
4. Attila legidősebb fia volt
5. Építkezéseknél használatos
6. Romantikus történetekben szereplő itóka
7. Például: dohányt a pipába
8. Helyhatározó (ahol — mint mondják — tágasabb)
9. Lenézi az élet közönséges dolgait
11. Fehér szőrzetű, vöröses szemű ember
15. Vonatkozó névmás egy felesleges ékezettel
16. Ezt a szél „teszi”
17. R. L.
23. Árupropaganda
25. Város és üdülőhely Szicíliában
27. Hajdan magyar város Szepes vármegyében
28. Göre Gábor történeteiben szereplő cigány neve
30. Nevezetes bor
32. Tartozása van
35. Kozmetikai készítmények márkája
36. Tűzhányó
38. Becézett női név
40. Pénzhelyettesítő játékpénz
42. Felöntött a garatra
45. Mutatószó
48. Találj!
49. Ukrajna fővárosa
52. J. Z. R.
54. Az első magyar sportegyesületek egyike volt
55. A-val: kártya egyik lapja
58. Tág

Ludas Matyi

Főszerkesztő: ÁRKUS JÓZSEF
Főszerkesztő-helyettes: MIKES GYÖRGY
Szerkesztőség: Budapest VIII., Gyulai Pál utca 14. 1977
Telefon: 335-718
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. 1959. Telefon: 343-100, 336-130
SZATIRIKUS HETILAP. Felelős kiadó: TILL IMRE

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető bármely postahivatalnál, a kézbesítőknél és a Posta Központi Hírlap Irodánál (postacím: Budapest V., József nádor tér 1. 1900) személyesen, vagy postautalványon, valamint átutalással a KHI 215—96162 pénzforgalmi jelzőszámra. Előfizetési díj egy hónapra 13,— Ft, negyedévre 39,— Ft, egy évre 156,— Ft.
Készült a Zrínyi Nyomdában rotációs ofszetnyomással
82.2308/2-43
Felelős vezető: VÁGÓ SÁNDORNÉ vezérigazgató
ISSN 0134—0611
Index: 25 504

A KOZMETIKUSNÁL

című keresztrejtvényünk megfejtése:

— Igaz, de csak abban az esetben, ha a szeplő az uborkán volt.

200—200 forintot nyert:
Juhász Bertalan, Makó, Hunyadi u. 3. 6900
Keszthelyi Lászlóné, Bp. Mars u. 10. 1214
Tóth Antalné, Polgár, Kárpáth u. 62. 4090

A nyereményeket postán küldjük el.

A JÖVŐ HÉTEN:

Mitől lesz melegünk? (Fűtési tanácsadónk a 8—9. oldalon)

Szilágyi György: Nappal az elefánt tetején

Novobáczky Sándor: Személyi álhírek

Harmincezer forintos rejtvényünk első fordulója

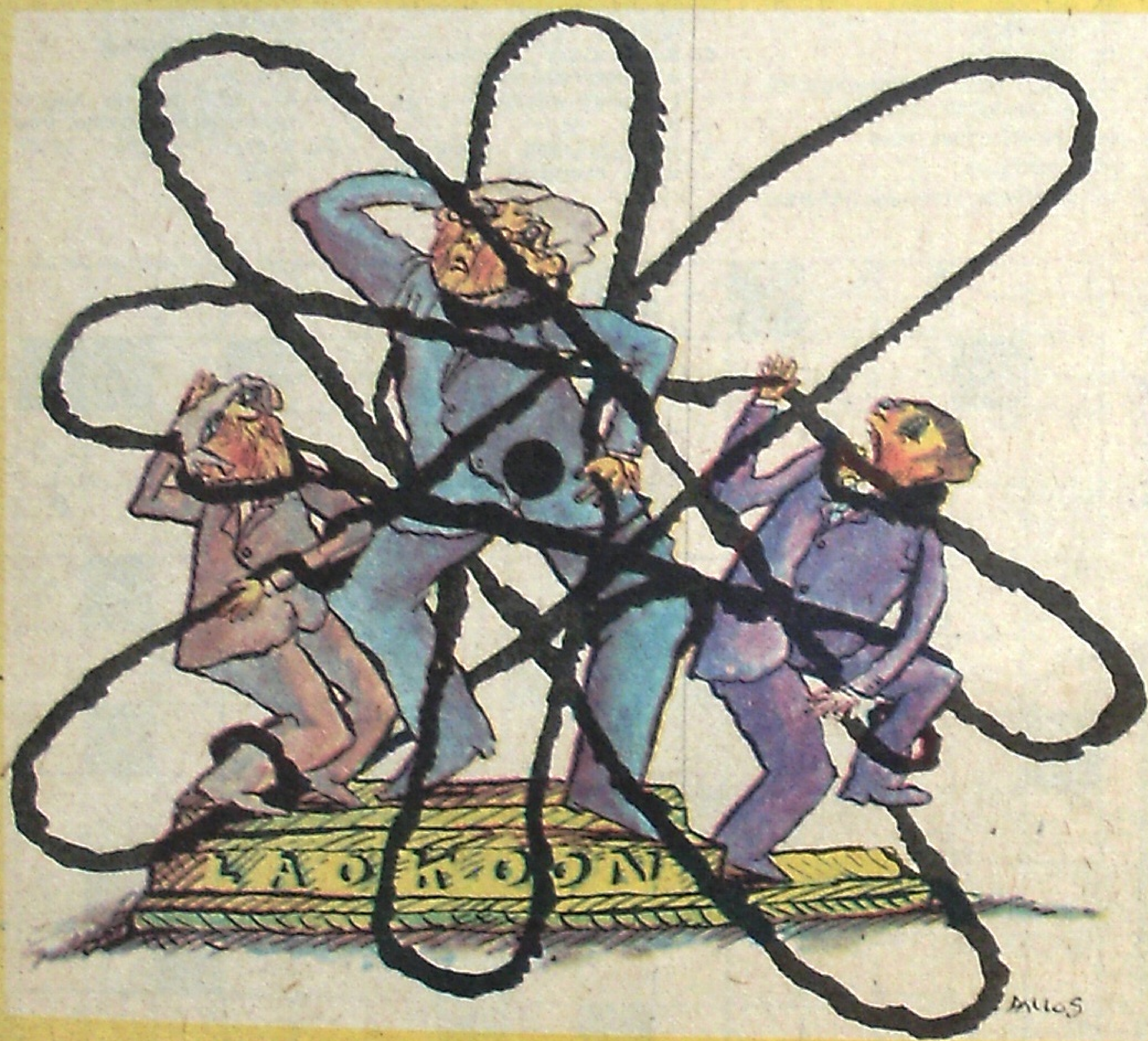
DALLOS JENŐ:

ATOM-KORSZAK

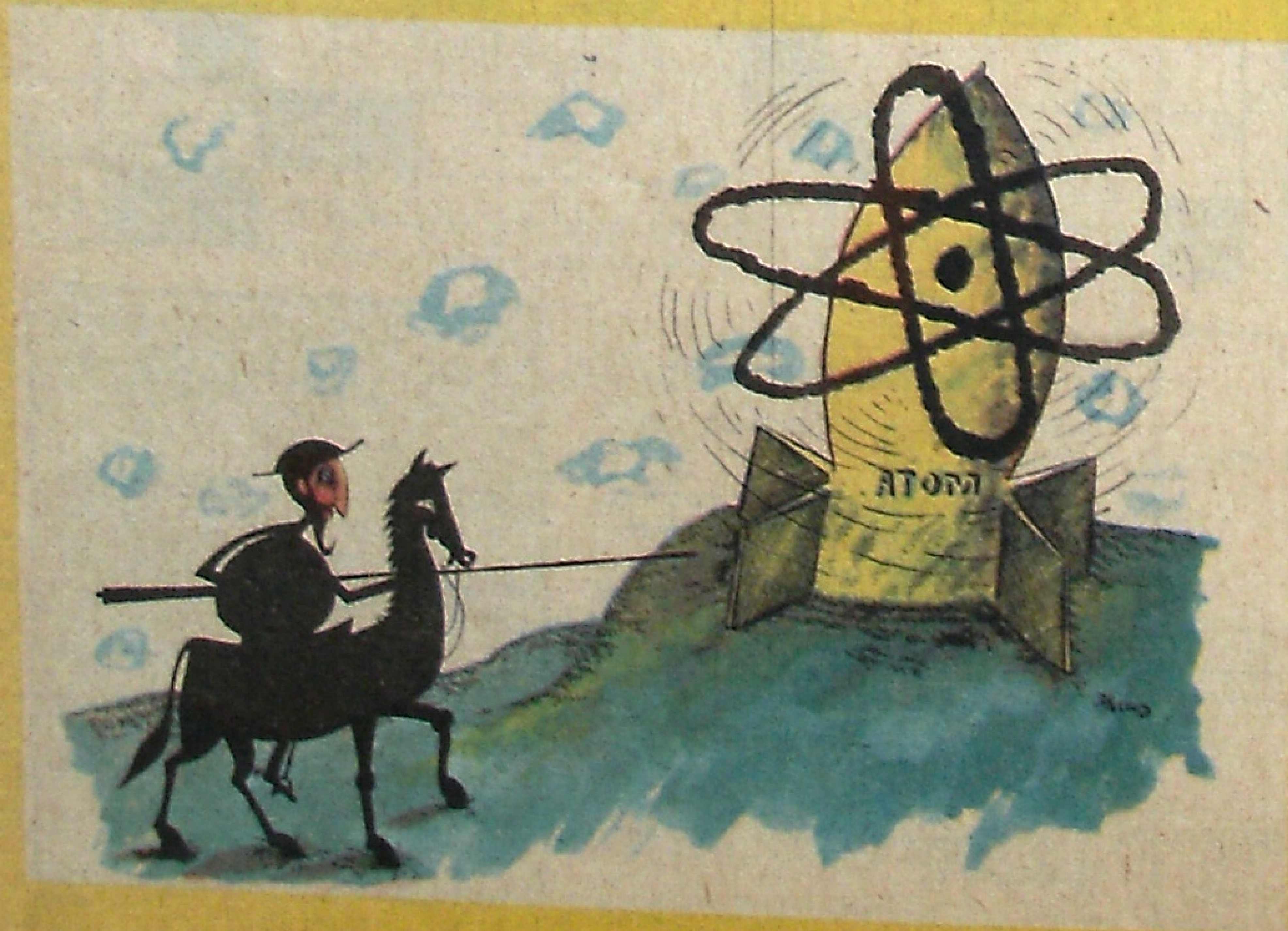

A XX. SZÁZAD KERESZTJE

LAOKOON CSOPORT

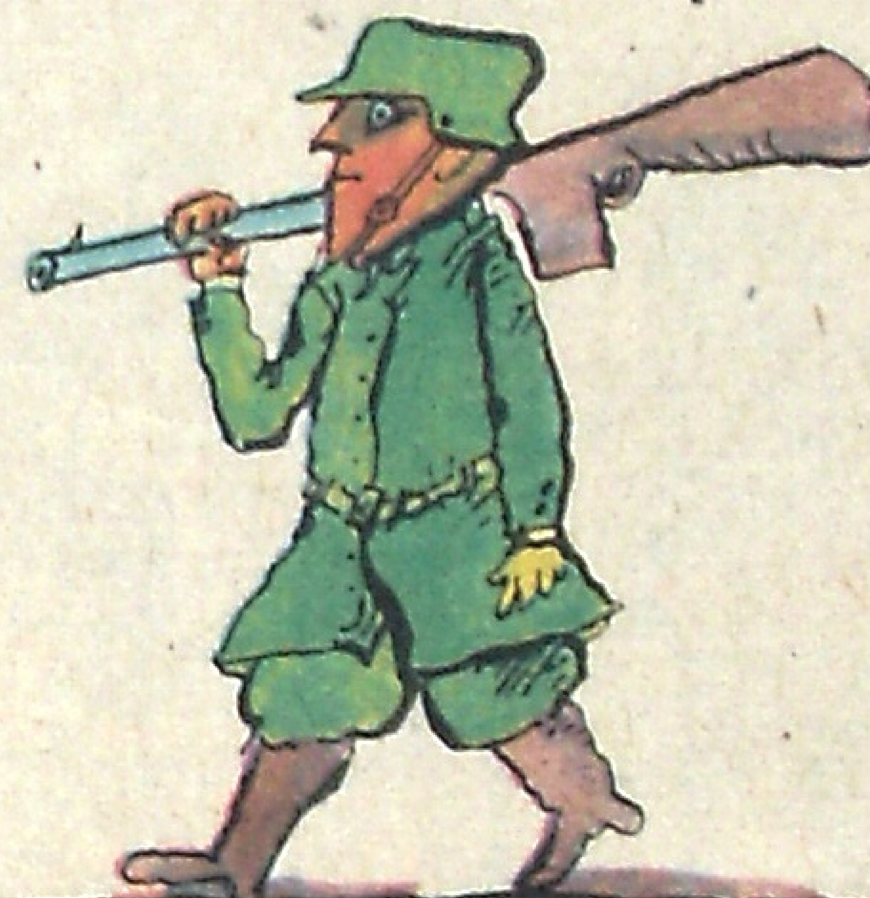

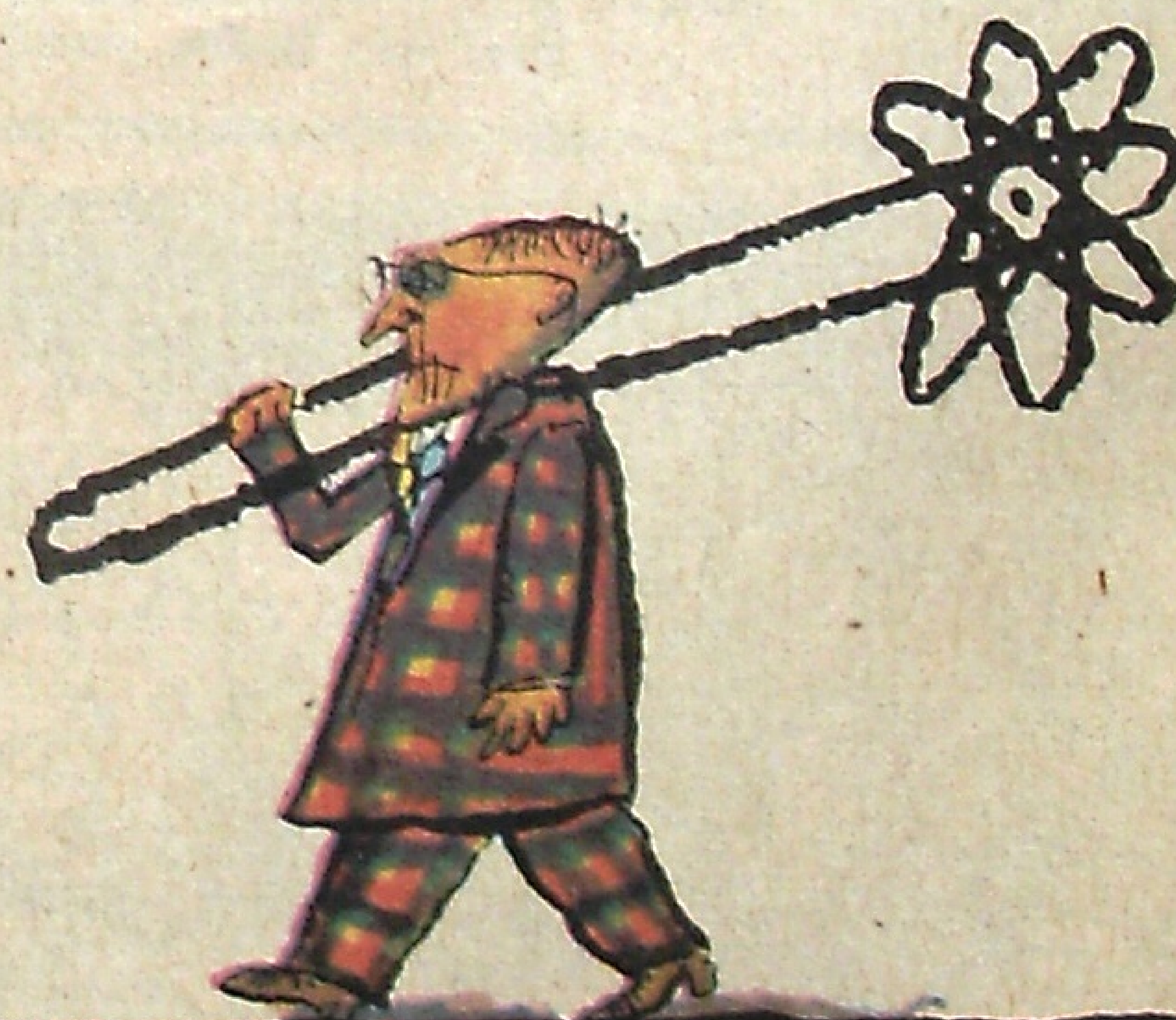
DON QUIJOTE

FEJLŐDÉSTÖRTÉNET

DALLOS